

ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

เอกสารศึกษาเฉพาะกรณี
เรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

เอกสารศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) “การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ” พิมพ์ครั้งที่ ๑ กรุงเทพฯ จำนวน ๑๕๐ เล่ม
ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, ๒๕๖๗ จำนวน ๑๐๖ หน้า

สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. การพิมพ์ พ.ศ.๒๕๓๗

© สิทธิภาษาไทยเป็นของศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์

สถาบันวิชาการป้องกันประเทศอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้อำนวยการ	: พลตรี นิรุจ	ดวงปัญญา
รองผู้อำนวยการ	: นาวาเอก รัฐนิษฐ์	เมธีวัชรพัฒน์
	: นาวาอากาศเอก ไชยา	ออกแดง
หัวหน้าโครงการ	: นาวาอากาศเอกหญิง จุฬารัตน์	เพชรวิเศษ
รองหัวหน้าโครงการ	: พันเอกหญิง ศุภวดี	มีเพียร
คณะวิจัย	: นาวาตรีหญิง จิตรภรณ์	จิตรธร
	: เรืออากาศเอกหญิง ภิรัชญา	อุไรรัตน์
	: เรือตรีหญิง ปาณิสรา	เทียนอ่อน
	: นางสาว ปุณณภา	โชติชินชาว์
พิสูจน์อักษร	: พันเอกหญิง วาทีณี	ติงสมบัติยุทธ
	: นาวาอากาศเอกหญิง พัฒน์ชิตา	ธีรารอดมวิทย์
	: สิบโท จิรายุ	กัลตบุงผา
	: นางสาวรินทร์ธร	ธนศิราภุริวัฒน์
	: นางสาวศศิพร	จันทร์มีชัย
	: นางสาวอุไรวรรณ	สุสัมฤทธิ์
	: นายภาสพงษ์	อุทัยแสง

จัดพิมพ์โดย

กองศึกษาวิจัยทางยุทธศาสตร์และความมั่นคง

ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

๖๒ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทร ๐๒ ๒๗๕ ๕๗๑๕ เว็บไซต์ www.sscthailand.org

เอกสารศึกษาเฉพาะกรณี
เรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ

คำนำ

ในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา สภาพแวดล้อมด้านความมั่นคง ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ประกอบกับการพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัล ที่พัฒนาเติบโตขึ้นอย่างก้าวกระโดด ส่งผลโดยตรงกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงในรูปแบบต่างๆ และในระดับความรุนแรงที่แตกต่างกันออกไป ทำให้กองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงต้องคิดวิเคราะห์ เพื่อประเมินสถานการณ์ด้านความมั่นคงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งในรูปแบบการรบ และการปฏิบัติการทางทหาร นอกเหนือจากการรบ (MOOTWAR) พร้อมทั้งจะต้องพัฒนาปรับปรุงหลักนิยมในการปฏิบัติการให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นำไปสู่การกำหนดขีดความสามารถที่ต้องการและยุทธโศปกรณ์ที่จำเป็นที่จะใช้ในการปฏิบัติการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตให้พร้อมตั้งแต่ปัจจุบัน

ในการเตรียมการโดยเฉพาะในด้านยุทธโศปกรณ์นั้น กระทรวงกลาโหมมีนโยบายในการพึ่งพาตนเองให้ได้มากที่สุด ซึ่งได้จัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการศึกษา วิจัย และผลิตยุทธโศกรณ์บางอย่างขึ้นมาใช้เองในกองทัพ ตามขีดความสามารถและงบประมาณที่ได้รับ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับแผนแม่บทประเด็นความมั่นคง แผนย่อยการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ และแผนแม่บทประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต แผนย่อยอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ขับเคลื่อนแผนย่อยทั้งสองนี้

เพื่อให้กองทัพมีความพร้อมโดยเฉพาะด้านยุทธโศปกรณ์ที่จำเป็นสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเองและการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้บรรลุเป้าหมาย ตามแผนย่อยที่กำหนด คณะอนุกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศและการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง จึงได้มอบหมายให้ ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

ร่วมทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ” ขึ้นในครั้งนี้

เอกสารศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) ฉบับนี้จึงมีเนื้อหาเกี่ยวกับนโยบาย แผน ขีดความสามารถและปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทยที่นำไปสู่การให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหมอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพในอนาคต

ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

๒๕๖๗

สารบัญ

บทที่ ๑	บทนำ	๑
	๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
	๑.๑.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๓
	■ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง	๓
	■ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถทางการแข่งขัน	๖
	๑.๑.๒ แผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บท	๙
	■ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหม (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๘๐)	๙
	๑.๑.๓ กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง	๑๒
	๑.๒ วัตถุประสงค์	๑๗
	๑.๓ ขอบเขตและระยะเวลาในการศึกษา	๑๘
	๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๘
บทที่ ๒	การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย	๒๑
	๒.๑ ระบบงานด้านกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทย	๒๑
	๒.๒ แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและพัฒนาสู่ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม	๒๔
	๒.๓ รูปแบบโครงสร้างกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ของไทย	๒๖
	๒.๓.๑ ภาครัฐ	๒๗

	▪ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร (ศอพท.)	๒๗
	▪ กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม (วท.กท.)	๒๘
	▪ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)	๓๖
	๒.๓.๒ ภาคเอกชน	๔๐
๒.๔	การบูรณาการเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ	๔๓
๒.๕	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาศักยภาพของประเทศ ด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) กระทรวงกลาโหม	๔๔
๒.๖	แผนการพัฒนาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ป้องกันประเทศ กท. ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๔๘
๒.๗	การจัดทำแผนการส่งเสริมการใช้งานผลิตภัณฑ์ของโรงงาน ภายใน สังกัด กท. ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๘-๒๕๗๐) และ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๗๑-๒๕๗๕)	๕๐
๒.๘	คณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินการด้านอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศตามนโยบายของกระทรวงกลาโหม	๕๑
บทที่ ๓	ปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อ สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ	๕๕
๓.๑	ปัญหาระดับหน่วยงาน	๕๖
๓.๒	สรุปปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ของประเทศไทย	๖๕

บทที่ ๔	ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนา อุตสาหกรรมป้องกันประเทศสนับสนุนการเตรียม ความพร้อมของกองทัพ	๖๙
	๔.๑ ข้อเสนอแนะระดับหน่วยงาน	๖๙
	๔.๒ สรุปข้อเสนอแนะ แนวทางการบริหารจัดการการพัฒนา อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สนับสนุนการเตรียมความ พร้อมของกองทัพ	๗๔
บทที่ ๕	บทสรุป	๘๓
	๕.๑ สรุปปัญหาการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ	๘๓
	๕.๒ ข้อเสนอแนะการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ	๘๔
	บรรณานุกรม	๘๗
	ภาพประกอบการเข้าสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูล	๘๙

บทที่ ๑ บทนำ

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา สภาพแวดล้อมด้านความมั่นคง ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ประกอบกับการพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัลที่พัฒนาเติบโตขึ้นอย่างก้าวกระโดด ส่งผลโดยตรงกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีรูปแบบและระดับความรุนแรงเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน ทำให้กองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงต้องคิดวิเคราะห์ เพื่อประเมินสถานการณ์ด้านความมั่นคงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตทั้งในรูปแบบการรบ และการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการรบ (MOOTWAR) พร้อมทั้งต้องพัฒนาปรับปรุงหลักนิยมในการปฏิบัติการให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นำไปสู่การกำหนดขีดความสามารถที่ต้องการและเครื่องมือและยุทธวิธีที่จำเป็นที่จะใช้ในการปฏิบัติการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตให้พร้อมตั้งแต่ปัจจุบัน

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ รัฐต้องจัดให้มีการทหาร การทูต และการข่าวกรองที่มีประสิทธิภาพ และให้ใช้กำลังทหารเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศด้วย (ม.๕๒) ประกอบกับการกำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย (ม.๖๕) อีกทั้งรัฐพึงจัดให้มีและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศิลปะวิทยาการแขนงต่าง ๆ

ให้เกิดความรู้ การพัฒนา และนวัตกรรม เพื่อความเข้มแข็งของสังคมและเสริมสร้างความสามารถของคนในชาติ (ม.๖๙) และรัฐพึงจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินชีวิตจากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขจัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศ (ม.๗๕)

จาก มาตรา ๖๕ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ก่อให้เกิดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูง อยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคม มีความมั่นคง เสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศจึงตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง เพื่อให้ทรัพยากรที่สำคัญและจำเป็นทั้งปวงของกองทัพและหน่วยงานความมั่นคง ได้รับการพัฒนา เสริมสร้างศักยภาพ ให้มีความพร้อม เพียงพอ และเป็นรูปธรรมแล้วนั้น ยังได้เชื่อมโยงเข้ากับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยให้มีศักยภาพ ลดการพึ่งพาจากต่างประเทศ และพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป ด้วยการต่อยอดพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงด้านต่าง ๆ จากอุตสาหกรรมของประเทศไทยที่มีความเข้มแข็งอยู่แล้ว รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงด้านต่าง ๆ เทคโนโลยีที่มีประโยชน์ในบริบทด้านความมั่นคงและเชิงพาณิชย์ โดยการผลิตยุทธโปกรณ์และยุทธภัณฑ์ทางการทหารไปพร้อมกับอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทาง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

การเตรียมการโดยเฉพาะในด้านยุทธโปกรณ์นั้น กระทรวงกลาโหม มีนโยบายในการพึ่งพาตนเองให้ได้มากที่สุด จึงได้จัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ในการศึกษา วิจัย และผลิตยุทธโธปกรณ์ขึ้นมาใช้เองในกองทัพตามขีดความสามารถและงบประมาณที่ได้รับ ซึ่งการพัฒนากิจการและการดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศจะมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นยุทธศาสตร์หลักที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นยุทธศาสตร์หลักที่ ๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต แผนย่อยอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ขับเคลื่อนแผนย่อยของยุทธศาสตร์ชาติทั้งสองด้าน ดังนี้

๑.๑.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนแม่บทที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ถือเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการหลักที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางในภาพรวมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ในระยะ ๒๐ ปี โดยมีเป้าหมาย คือ การทำให้ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

(๑.๑) ประเด็นยุทธศาสตร์หลักที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ ในประเด็นย่อยการพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชนให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ เพื่อให้ทรัพยากรที่สำคัญและจำเป็นทั้งปวงของกองทัพและหน่วยงานความมั่นคงได้รับการพัฒนา เสริมสร้างศักยภาพให้มีความพร้อม เพียงพอ และเป็นรูปธรรม ทั้งคน เครื่องมือ ยุทธโธปกรณ์ รวมทั้งระบบบริหารจัดการในการป้องกันประเทศ และการป้องกันภัยคุกคามทุกมิติ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง สามารถระดมทรัพยากรได้อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนชัดเจน โดยการจัดทำแผนพัฒนาและฝึกกำลังทรัพยากร รวมถึงขีดความสามารถ

ทั้งปวงของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่มีประสิทธิภาพเป็นรูปธรรมชัดเจน มีการประเมินขีดความสามารถของหน่วยงาน พร้อมพัฒนาคน โครงสร้างกำลังรบ และยุทธโศปกรณ์ให้เหมาะสมเพียงพอและเป็นรูปธรรม มีความสมบูรณ์พร้อมนำไปปฏิบัติได้กับสถานการณ์จริง ตลอดไปจนถึง การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ การพลังงานทหาร กิจการอวกาศ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างหลักประกันให้ประเทศไทยก้าวไปสู่การมีอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ แบบอัจฉริยะในอนาคต มีเทคโนโลยีเป็นของตนเอง สามารถแข่งขัน ลดการพึ่งพา หรือนำเข้าจากต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถสนับสนุนนโยบาย และยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศได้

(๑.๒) เป้าหมาย เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของ ประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เกราะข อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยใน ทุกระดับ มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคุมไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศ เพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวย ประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ

(๑.๓) แผนย่อยการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อม เผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ แนวทางการพัฒนาศักยภาพของ ประเทศด้านความมั่นคง มุ่งจัดทำแผนพัฒนาและฝึกกำลังทรัพยากร รวมถึง ขีดความสามารถทั้งปวงของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการบริหารราชการยุคใหม่ที่มุ่งเน้น ความคล่องตัว พร้อมให้มีการพัฒนาระบบทหารกองประจำการอาสาสมัคร อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีแนวทาง

การดำเนินการที่สำคัญ ได้แก่ (๑) การเตรียมกำลังและใช้กำลังเพื่อการป้องกัน
แก้ไข และยุติความขัดแย้งด้วยการปฏิบัติการร่วมเป็นหลัก (๒) พัฒนาปฏิบัติการ
ไซเบอร์เพื่อความมั่นคงและพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ เพื่อการใช้งานดาวเทียมสื่อสาร
ดาวเทียมถ่ายภาพด้านความมั่นคงและการสังเกตการณ์ทางอวกาศ ด้วยความร่วมมือ
จากทุกภาคส่วน ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ (๓) พัฒนาระบบ ข้าราชการเพื่อ
การแจ้งเตือนภัยคุกคามทางทหาร โดยจัดให้มีระบบฐานข้อมูลข่าวกรองร่วม ด้วย
ความร่วมมืออย่างเป็นทางการในประชาคมข่าวกรองทั้งในระดับนโยบาย ระดับ
อำนวยการข่าว และระดับปฏิบัติการข่าว (๔) ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา วิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ มาตรฐานทางทหาร กิจกรรมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
และการพลังงานทหาร เพื่อสร้างหลักประกันให้แก่กองทัพบนพื้นฐาน
การพึ่งพาตนเอง โดยบูรณาการขีดความสามารถของทุกภาคส่วน มุ่งเน้นการสนับสนุน
ให้ภาคเอกชนสามารถทำการผลิตเพื่อใช้ในราชการ และเพื่อการพาณิชย์ในเชิง
อุตสาหกรรมโดยการร่วมทุน (๕) พัฒนาระบบกำลังสำรอง ระบบทหารกองประจำการ
อาสาสมัคร และระบบการระดมสรรพกำลังอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งไปสู่การบรรจุ
ทดแทนกำลังประจำการบางตำแหน่งในยามปกติ โดยมีระบบการทดแทนที่
เหมาะสม และสามารถรองรับการขยายกำลังในยามสงครามสำหรับการปฏิบัติการ
ทางทหารทุกด้านที่มีความขัดแย้ง (๖) พัฒนาเสริมสร้างกำลังประชาชน ทหารกองหนุน
ทหารนอกประจำการ ทหารผ่านศึก ทุกประเภท เพื่อมุ่งไปสู่การออมกำลังและชดเชย
อำนาจกำลังรบของกองทัพที่มีอยู่อย่างจำกัดในยามสงคราม รวมทั้งการแจ้งเตือน
ด้านการข่าว ด้วยการเสริมสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมป้องกันประเทศ รวมทั้ง
จัดทำฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบ (๗) พัฒนาการฝึกกำลังและทรัพยากรจากทุกภาคส่วน
เพื่อเตรียมพร้อมช่วยเหลือและบรรเทาผลกระทบจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ
(๘) พัฒนาเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางทหารกับประเทศ
เพื่อนบ้าน ประเทศสมาชิกอาเซียนมิตรประเทศ ประเทศมหาอำนาจ และองค์การ
ระหว่างประเทศ และ (๙) ในยามสงบใช้กำลังกองทัพในการพัฒนาประเทศและ
ช่วยเหลือประชาชน ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดเป้าหมาย ให้กองทัพ

และหน่วยงานด้านความมั่นคงมีความพร้อมสูงขึ้นที่จะเผชิญภัยคุกคามทุกรูปแบบ ทุกมิติและทุกระดับความรุนแรง โดยระดับความพร้อมของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงอยู่ที่ ร้อยละ ๘๐

(๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมอนาคต การพัฒนาเป็นองคร่วม และการสร้างระบบนิเวศให้อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยในระยะแรกจะเน้นการสร้างรากฐานของอุตสาหกรรมและบริการ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการทั้งด้านบุคลากร นวัตกรรม กฎระเบียบ การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น การพัฒนาต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมและบริการเดิมที่มีความเข้มแข็ง และสร้างโอกาสให้ทุกอุตสาหกรรมในการปรับตัวและสร้างศักยภาพใหม่ ในระยะต่อไปจะเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตได้เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทย สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมของตนเอง ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากต่างประเทศ และเป็นผู้นำในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยมีเป้าหมาย คือ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๔.๖ และการขยายตัวของผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๒

(๒.๑) ประเด็นยุทธศาสตร์หลักที่ ๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ในประเด็นย่อย การพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยมีศักยภาพ เพื่อลดการพึ่งพาจากต่างประเทศ และพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป โดยการต่อยอดพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงด้านต่าง ๆ จากอุตสาหกรรมที่มีความเข้มแข็งอยู่แล้ว รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงด้านต่าง ๆ และเทคโนโลยีที่มีประโยชน์ในบริบทด้านความมั่นคงและเชิงพาณิชย์ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรทางด้านวิจัยและพัฒนา การออกแบบ และการผลิตเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ระบบเตือนภัย การเตรียมตัวรับภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ พร้อมทั้งการสร้างอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ เพื่อลดผลกระทบจากภัยคุกคามไซเบอร์ต่อเศรษฐกิจและสังคมเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ จากการทำธุรกิจดิจิทัล การจัดหาพลังงานให้เพียงพอพร้อมไปกับการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกให้มีความสมดุลและเกิดความมั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองทางด้านพลังงาน ตลอดจนพัฒนาอุตสาหกรรมด้านพลังงาน ที่มีมูลค่าเพิ่ม อุตสาหกรรมเทคโนโลยีพลังงานใหม่ และอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมทั้งการผลิตยุทธโธปกรณ์ และยุทธภัณฑ์ทางการทหาร ไปพร้อมกับอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทาง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๒.๒) เป้าหมาย เพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลาย มิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมอง กลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้ง โครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ ดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการ อนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของ ตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและ ปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถ สร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก และมีเป้าหมายสำคัญ ได้แก่ (๑) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจ

เติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และ (๒) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒.๓) แผนย่อยอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ แนวทางการพัฒนาโดยต่อยอดพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยที่มีความเข้มแข็งให้เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจครอบคลุมหลายมิติ ทั้งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ อุตสาหกรรมด้านพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ การผลิต ยุทธโศปกรณ์และยุทธภัณฑ์ทางการทหาร รวมทั้งอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทาง เพื่อลดการพึ่งพาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากต่างประเทศ และพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป โดยมีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ ได้แก่ (๑) สนับสนุนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศตามความสามารถทั้งกลุ่มที่มีศักยภาพอยู่แล้ว และกลุ่มวิสาหกิจเริ่มต้น โดยอาศัยกลไกความร่วมมือภาครัฐและเอกชน และมาตรการสนับสนุนต่าง ๆ ที่เอื้อและส่งเสริมให้มีการลงทุน เพื่อสร้างฐานการผลิตในประเทศไทย (๒) สร้างและพัฒนาบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ (๓) สนับสนุนการสร้างเครือข่ายและคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ และเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก เพื่อเพิ่มช่องทางในการตลาด สร้างระบบนิเวศและปรับปรุงกลไกที่เอื้อต่อการผลิตและส่งออก โดยเฉพาะยุทธโศปกรณ์ ยุทธภัณฑ์ ทางทหาร และอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทาง เพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยที่รองรับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในอนาคต (๔) สนับสนุนและเปิดโอกาสในการแสวงหาช่องทางการตลาดใหม่ ๆ และสนับสนุนการใช้และยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศทั้งในภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรมทั่วทั้งประเทศ

๑.๑.๒ แผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บท

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหม (พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๘๐)

แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพื่อการผลิตใช้ในราชการและการส่งออกเชิงพาณิชย์ เพื่รองรับนโยบายรัฐบาลที่นำประเทศไทยไปสู่การปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่ก้าวข้าม “Thailand 3.0” ไปสู่ “Thailand 4.0” ซึ่งต้องเกิดอุตสาหกรรม 4.0 ที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ โดยการพัฒนา กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ซึ่งมีกลยุทธ์ที่สำคัญ คือ นโยบายการตัดสินใจ “สร้างหรือซื้อ” (Make or Buy) เทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันและยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในอนาคต นั้น

ในห้วงที่ผ่านมา รัฐบาลได้สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ด้วยการผลักดันให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เป็น S-Curve ตัวที่ ๑๑ ตราพระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้อำนาจสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศในการวิจัยพัฒนายุทธโศปกรณ์เพื่อผลิตใช้ในราชการและเชิงพาณิชย์ ตลอดจนการให้การส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหมจึงได้ทำการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ และจัดทำเป็น แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๘๐) กระทรวงกลาโหม ซึ่งแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าว ได้ยึดถือยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง แผนย่อยการพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อมุ่งตอบสนองแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาศักยภาพของประเทศด้านความมั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) กระทรวงกลาโหม ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายให้ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ มาตรฐานทางทหาร กิจกรรม

อุตสาหกรรมป้องกันประเทศและการพลังงานทหาร เพื่อสร้างหลักประกันให้แก่ กองทัพ บนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง โดยบูรณาการขีดความสามารถของทุกภาค ส่วน มุ่งเน้นการสนับสนุนให้ภาคเอกชนสามารถทำการผลิตเพื่อใช้ในราชการและเพื่อ การพาณิชย์ รวมถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่ภาคเอกชนเพื่อเป็นฐานการผลิตใน เชิงพาณิชย์ที่สามารถต่อยอดความเข้มแข็ง ของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในปัจจุบัน และยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในอนาคตได้ตามยุทธศาสตร์ ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนย่อยอุตสาหกรรมความมั่นคง ของประเทศ

สำหรับการพิจารณาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กระทรวง กลาโหม พบว่า การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง ต้องใช้ทรัพยากรที่สำคัญและจำเป็นทั้งปวงของกองทัพ และ หน่วยงานความมั่นคงมาพัฒนา เสริมสร้างศักยภาพ ให้มีความพร้อม เพียงพอ และเป็นรูปธรรม รวมถึงเชื่อมโยงเข้ากับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน ที่มุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยมีศักยภาพ เพื่อลดการพึ่งพาจากต่างประเทศ และพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป โดยการต่อยอดพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงด้านต่าง ๆ จากอุตสาหกรรมของ ประเทศที่ไทยมีความเข้มแข็งอยู่แล้ว รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรม ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงด้านต่าง ๆ และเทคโนโลยีที่มีประโยชน์ในบริบท ด้านความมั่นคงและเชิงพาณิชย์ โดยการผลิตยุทธโประกรณ์และยุทธภัณฑ์ทางการทหาร ไปพร้อมกับอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทาง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งกระทรวงกลาโหมมีอำนาจ และหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร ต้องมี ความพร้อมด้านยุทธโประกรณ์โดยไม่สะสมเกินความจำเป็นแต่สามารถระดมสรรพกำลังได้ เมื่อเผชิญกับสภาวะฉุกเฉิน ดังนั้นระบบงานการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ต้องสามารถขยายผลิตภัณฑ์ได้ทั้งในประเทศและ

ต่างประเทศ เพื่อเพิ่มอุปสงค์ให้โรงงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมและภาคเอกชน สามารถผลิตยุทธโปกรณ์ได้เต็มกำลังการผลิต เป็นการดำรงสายการผลิตยุทธโปกรณ์ทางทหารไว้ในประเทศ และสร้างความคุ้มค่าในการลงทุนของภาคเอกชน และเมื่อภาคการผลิตมีความคุ้มทุนก็จะเกิดการลงทุนการวิจัย พัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และร่วมเป็นส่วนหนึ่งของผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมของรัฐบาล ซึ่งขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศ จะเป็นเงื่อนไขของการสร้างความเป็นหุ้นส่วนด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศ เพื่อเจรจาผลประโยชน์ร่วมกันในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมชาติต่อไป และจากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการดำเนินการ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และขีดความสามารถที่ต้องการของกระทรวงกลาโหม ดังนี้

(๑) วิสัยทัศน์ “พัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ตอบสนอง ความต้องการของกองทัพไทย และพันธมิตรอาเซียน”

(๒) พันธกิจ ได้แก่ การวิจัยและพัฒนาการทหาร การผลิต การควบคุมกฎหมายด้านความมั่นคง ๔ ฉบับ การส่งเสริม และความร่วมมือ

(๓) แนวทางการดำเนินการ เพื่อให้การพัฒนาด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศกระทรวงกลาโหม มีทิศทาง การดำเนินงานที่ชัดเจน กระทรวงกลาโหมได้กำหนดเป้าหมายในระยะยาว ให้ “**กระทรวงกลาโหมผลิตอาวุธยุทธโปกรณ์เฉพาะรายการที่จำเป็นเพื่อความ พร้อมรบและสนับสนุนให้ภาคเอกชนดำเนินกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อผลิตใช้ในราชการ และเพื่อการพาณิชย์**”

(๓.๑) เป้าหมายในระยะที่ ๑ การปฏิรูประบบ (พุทธศักราช ๒๕๖๓-๒๕๖๕) กระทรวงกลาโหมมีกลไกการบริหารและระบบงาน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ที่สามารถซ่อมบำรุงและผลิต ยุทธโปกรณ์พื้นฐานได้ภายใต้ลิขสิทธิ์ของไทย และส่งเสริมให้ภาคเอกชนในประเทศ เป็นผู้จัดส่งวัตถุดิบ (Supplier)

(๓.๒) เป้าหมายในระยะที่ ๒ การส่งเสริมความเข้มแข็ง (พุทธศักราช ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กระทรวงกลาโหมสามารถวิจัยพัฒนายุทธโศปกรณ์ได้ตรงความต้องการของเหล่าทัพ และส่งผ่านต้นแบบงานวิจัยไปสู่ต้นแบบการผลิตเชิงอุตสาหกรรมด้วยการร่วมงาน/ร่วมทุนกับภาคเอกชนเพื่อผลิตขายในเชิงพาณิชย์ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๓.๓) เป้าหมายในระยะที่ ๓ การส่งผ่านการผลิต/ซ่อมบำรุงสู่ภาคเอกชน (พุทธศักราช ๒๕๗๑-๒๕๗๕) กระทรวงกลาโหมร่วมงาน/ร่วมทุนกับภาคเอกชนวิจัยพัฒนายุทธโศปกรณ์เพื่อผลิตใช้ในราชการและเพื่อการพาณิชย์ ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๓.๔) เป้าหมายในระยะที่ ๔ การเกิดความยั่งยืน (พุทธศักราช ๒๕๗๖-๒๕๘๐) กิจกรรมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทยสามารถวิจัยพัฒนาและผลิตยุทธโศปกรณ์เพื่อการส่งออก

๑.๑.๓ กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง

(๑) พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒

การพัฒนาด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ ซึ่งต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบตั้งแต่การศึกษาวิจัย การผลิต และการนำมาใช้ประโยชน์ โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นของกระทรวงกลาโหมและภาคเอกชน แต่รูปแบบของหน่วยงานของรัฐในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมสำหรับภารกิจข้างต้น สมควรจัดตั้งหน่วยงานของรัฐที่มีลักษณะเฉพาะขึ้น เพื่อดำเนินการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้อำนาจสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศในการวิจัยพัฒนายุทธโศปกรณ์เพื่อผลิตใช้ในราชการและเชิงพาณิชย์

หมวด ๓ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

มาตรา ๒๑ ให้มีสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ เรียกโดยย่อว่า “สทป.” และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Defence Technology Institute”

เรียกโดยย่อว่า “DTI” เป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๒ ให้สถาบันมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม หน่วยงานอื่นของรัฐ และภาคเอกชน

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรม การค้นคว้า วิจัย การเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ และการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

(๔) ประสานความร่วมมือด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศกับหน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๕) เป็นศูนย์ข้อมูลความรู้ด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้แก่กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานของรัฐเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายและแผนการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

มาตรา ๒๓ ให้สถาบันมีหน้าที่และอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๒๒ หน้าที่และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอก

ราชอาณาจักร

- (๓) ประกอบกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
- (๔) กู้ยืมเงิน ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (๕) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า

วิจัย และพัฒนา ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

(๖) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๗) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์การที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงการเข้าร่วมทุน ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๘) เรียกเก็บและรับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าผลิตภัณฑ์ ค่าเช่า ค่าแห่งสิทธิ และค่าบริการในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

(๙) มอบหมายให้ผู้อื่นเป็นตัวแทนเพื่อประกอบกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ ของสถาบัน และตาม (๒) ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายที่ว่าด้วยการนั้น รวมทั้งต้องเป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีพันธกรณีด้วย

(๑๐) ส่งผู้ปฏิบัติงานไปปฏิบัติงานในกิจการที่สถาบันเข้าร่วมทุน ถือหุ้่น เป็นหุ้นส่วนกับบุคคลอื่น หรือในกิจการของภาคเอกชนภายใต้วัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๑๑) ให้บริการทดสอบและรับรองผลการทดสอบเกี่ยวกับอุปกรณ์ ต้นแบบ หรือผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่สถาบันทดสอบ

(๑๒) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศเห็นว่า ยุทธโธปกรณ์ซึ่งสถาบันได้ศึกษาวิจัยหรือร่วมศึกษาวิจัยแล้ว มีความจำเป็นต้องผลิตขึ้นเพื่อใช้ในทางราชการของประเทศ หรือค้ำค่าที่จะสนับสนุนให้ผลิตในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศอาจมอบหมายให้สถาบันดำเนินการได้ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมหรือหน่วยงานของรัฐที่มีขีดความสามารถผลิตเพื่อใช้ในกิจการของรัฐ

(๒) กรณีที่เป็นยุทธโธปกรณ์ที่ใช้ในการสงคราม การผลิตและจำหน่าย สถาบันอาจร่วมกับเอกชนหรือนิติบุคคลอื่นก่อตั้งนิติบุคคลเพื่อผลิตและขายได้ ทั้งนี้โดยจะดำเนินการร่วมกับหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมหรือหน่วยงานอื่นของรัฐก็ได้

กรณีตาม (๒) การขายจะทำได้เฉพาะการขายให้แก่หน่วยงานของรัฐ และหากมีส่วนที่เหลือจากการขายดังกล่าวจึงจะขายให้แก่การปฏิบัติการซ้อมรบที่ประเทศไทยเข้าร่วมซ้อมรบ การขายโดยวิธีรัฐบาลต่อรัฐบาล หรือการขายโดยประการอื่นตามที่ได้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

การผลิตและการขายตามมาตรานี้ ต้องเป็นไปตามลักษณะและประเภทของยุทธโธปกรณ์ รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่

คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศกำหนด ตามมาตรา ๙ (๕) ซึ่งต้องเป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีพันธกรณีด้วย

(๒) มติคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก¹

(EEC) ได้กำหนดให้ “อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ” เป็นหนึ่งใน “กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ” ลำดับที่ ๑๑ ทั้งนี้ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เป็นโครงสร้างพื้นฐานและหลักประกันทางด้านความมั่นคงของประเทศ เพื่อสร้างความพร้อมรบของกองทัพในด้านยุทธโธปกรณ์และขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเอง โดยมีเป้าหมายให้กระทรวงกลาโหม กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณาดำเนินการ

ประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก² เมื่อ ๒๔ เม.ย. ๖๒ เรื่อง การกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไปสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง สร้างนวัตกรรม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและผลักดันประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงกำหนดให้ การป้องกันประเทศ เป็น ๑ ใน ๑๒ ประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

¹ การประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

² ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๖, ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒, หน้า ๓๘

(๓) ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ส.๒ /๒๕๖๑

เรื่อง การให้การส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ³

เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาให้สามารถขยายผลไปสู่การพัฒนาเทคโนโลยีสองทาง (Dual Use Technology) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านความมั่นคงและสามารถต่อยอดไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้ในระยะยาว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๘ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จึงออกประกาศให้เพิ่มความในตารางที่ ๒.๒ ประเภท เงื่อนไข สิทธิ และประโยชน์ของหมวด ๔ ว่าด้วยผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง ของบัญชีท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ พร้อมทั้งกำหนดประเภท เงื่อนไข สิทธิและประโยชน์

ตั้งนั้น เพื่อให้กองทัพมีความพร้อมโดยเฉพาะ ด้านยุทธโธปกรณ์ที่จำเป็นสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเองและการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้บรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยที่กำหนด และสอดคล้องกับแนวทางพัฒนาประเทศตามที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีได้กำหนดไว้ ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศจึงทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ” ขึ้นในครั้งนี้

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑) เพื่อศึกษานโยบาย แผน ชีตความสามารถ และปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย

³ ประกาศ ณ วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๑

๒) เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ให้บรรลุตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพได้อย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓ ขอบเขตและระยะเวลาการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาตามแนวคิดการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทำการศึกษาตั้งแต่ เม.ย.-มิ.ย. ๖๗ โดยแบ่งการดำเนินการเป็น ๒ ขั้นตอน ดังนี้

๑) การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยทำการศึกษาข้อมูลจากยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง นโยบายและแผนในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ของกระทรวงกลาโหม กฎหมาย เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรูปแบบการดำเนินการ ด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของต่างประเทศ

๒) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) กับผู้แทนของหน่วยงาน ๔ หน่วย ได้แก่ ศอพท., วท.กท., สทป. และบริษัทชัยเสรีฯ ให้ข้อมูลสำคัญด้านของขีดความสามารถ และยุทธโธปกรณ์ที่ต้องการตลอดจนขีดความสามารถในการวิจัย พัฒนาและผลิตยุทธโธปกรณ์ของกระทรวงกลาโหม แนวความคิดในการพัฒนาต่อยอดไปสู่การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพที่สมบูรณ์ ตลอดจนปัญหาข้อขัดข้องในการดำเนินการ และการแก้ไข ปัญหา

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑) ทราบนโยบาย แผน ขีดความสามารถ และปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย

๒) ได้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหมเป็นรูปธรรม และสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ

บทที่ ๒

การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกัน ประเทศของประเทศไทย

บทที่ ๒

การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย

๒.๑ ระบบงานด้านกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย

การพัฒนากิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทยต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การศึกษาวิจัย การผลิต การนำมาใช้ประโยชน์ และการขายผลิตภัณฑ์ส่วนที่เกินความต้องการ โดยมีความร่วมมือภายในกระทรวงกลาโหมกับหน่วยงานอื่น และภาคเอกชน โดยอาจแบ่งออกได้เป็น ๓ ชั้น ดังนี้

ชั้นที่หนึ่ง เป็นการดำเนินการตามบทบาทของกระทรวงกลาโหมที่ปัจจุบันกฎหมายให้อำนาจในการดำเนินกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยเป็นการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและการพลังงานทหาร เช่น การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ การจัดตั้งโรงงาน เพื่อดำเนินการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์เหลือใช้ เป็นต้น ซึ่งจะสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่กระทรวงกลาโหมที่สามารถดำเนินกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและรักษาความมั่นคงเพื่อประโยชน์ของชาติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ด้วยการใช้เงินทุนหมุนเวียนที่กระทรวงกลาโหมรับผิดชอบอยู่ดำเนินการผลิตและขายผลผลิตจากการประกอบอุตสาหกรรมนี้ให้แก่กองทัพไทย ส่วนราชการอื่น ตลอดจนโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน และการรับจ้างทำงานอันเกี่ยวกับการผลิตด้วย รวมทั้งขายให้แก่ต่างประเทศตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ทั้งนี้การดำเนินการดังกล่าวจะช่วยให้การประเมินผลด้านประสิทธิภาพในการหารายได้จากเงินทุนหมุนเวียนของกระทรวงกลาโหมมีความเป็นรูปธรรม มากยิ่งขึ้น และจะได้นำรายได้ดังกล่าวไปใช้ในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ โดยไม่ต้องใช้เงินงบประมาณ

ชั้นที่สอง เมื่อได้ดำเนินการในระยะที่หนึ่งเรียบร้อยแล้ว สมควรที่จะมีการจัดตั้งนิติบุคคลเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนการขายผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรม

ป้องกันประเทศที่ผลิตขึ้นได้ จากเงินทุนหมุนเวียนต่าง ๆ ของกระทรวงกลาโหม เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานด้านการตลาดโดยตรง นิติบุคคลนี้จึงมีบทบาทในการส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศอย่างแท้จริง โดยนิติบุคคลควรมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีลักษณะเฉพาะตามกฎหมาย และมีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่ผลิตด้วยเงินทุนหมุนเวียนของกระทรวงกลาโหมไปขาย รวมทั้งเป็นตัวแทนการขายของเงินทุนหมุนเวียนของกระทรวงกลาโหม ทั้งนี้ การดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าวควรมีรูปแบบเดียวกับเอกชนเพราะเป็นการดำเนินการในเชิงพาณิชย์ที่จำเป็นจะต้องมียุทธศาสตร์และการตัดสินใจที่แตกต่างออกไปจากการบริหารราชการแผ่นดิน นอกจากนี้การดำเนินการในรูปแบบดังกล่าวจะต้องมีการกำหนดต้นทุนและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่บุคลากรของทางราชการไม่มีความคุ้นเคย เพื่อให้มีการพัฒนารูปแบบและยุทธศาสตร์ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งทางการค้าในตลาดโลกได้อย่างทัดเทียมและมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่สาม การพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศภาคเอกชนอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งจากการศึกษาประสบการณ์ของต่างประเทศจะเห็นได้ว่า หลายประเทศได้หันมาใช้บทบาทของกระทรวงกลาโหมในการกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนา สนับสนุน ควบคุม และส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศแทนการเป็นผู้ผลิตเอง โดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหลักซึ่งมีความเข้มแข็งในแง่ขององค์กรทางธุรกิจและเหมาะสมกับการแข่งขันกับคู่แข่งทางการค้าอื่น ๆ ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศเป็น “อุตสาหกรรมเป้าหมายที่ ๑๑” (S - Curve 11) ที่จะนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ร่วมกับเป้าหมายอื่น ๆ ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์เพื่อขับเคลื่อนไปสู่ประเทศไทย 4.0 โดยกระทรวงกลาโหมมีแนวคิดที่จะรวมระบบงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศเข้ากับระบบงานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อให้การวิจัยพัฒนานำไปสู่นวัตกรรมที่สามารถนำไปสู่ภาคการผลิตเชิงอุตสาหกรรมได้

อย่างต่อเนื่อง จึงได้จัดทำแนวทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหมในระยะยาว ซึ่งแบ่งการดำเนินการออกเป็น ๔ ระยะ ๆ ละ ๕ ปี ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี โดยมีพันธกิจสำคัญ ๕ ประการ คือ การวิจัยและพัฒนา การผลิต การควบคุม การส่งเสริม และความร่วมมือ

องค์กรหลักที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการภายใต้ความร่วมมือ และการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน คือ กระทรวงกลาโหม (ศูนย์การอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศและพลังงานทหาร พร้อมด้วยหน่วยขึ้นตรง), สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ และภาคเอกชน ซึ่งบทบาทความรับผิดชอบขององค์กรหลัก ๓ องค์กร ในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของ กระทรวงกลาโหม มีดังนี้

กระทรวงกลาโหม รับผิดชอบกำหนดความต้องการจากอุตสาหกรรม ในประเทศ, กำหนดมาตรฐานกลางยุทธโธปกรณ์, กำหนดและรับรองมาตรฐาน ยุทธโธปกรณ์ของหน่วยใช้และหน่วยผลิต, การวิจัยพัฒนาทางทหารเพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพการผลิตของโรงงานในสังกัด, การร่วมงาน/ร่วมทุนกับภาคเอกชน ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด, การบูรณาการด้านการผลิต, การควบคุมยุทธภัณฑ์, การส่งเสริมอุตสาหกรรมของภาคเอกชน และกรอบความร่วมมือกับมิตรประเทศ

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ หน่วยงานภาครัฐที่มีความคล่องตัว ในการบริหารจัดการรับผิดชอบ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางทหาร เพื่อสนับสนุนนโยบาย Thailand 4.0 ของรัฐบาล และการนำผลงานวิจัยพัฒนา สู่อุตสาหกรรมใช้ในราชการ และการผลิตเพื่อการพาณิชย์โดยร่วมกับภาคเอกชนตาม พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พุทธศักราช ๒๕๖๒

ผู้ประกอบการภาคเอกชน รับผิดชอบ การรวมกลุ่มและพัฒนา เทคโนโลยีการผลิตให้เป็นภาคการผลิตหลักของกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และนำเทคโนโลยีทางทหารไปทำการผลิตสินค้าที่ใช้ได้สองทาง เพื่อขยายตลาดสู่ สินค้าที่ใช้ในภาคพลเรือนในอนาคต

๒.๒ แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและพัฒนาสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้กรุณานุมัติแนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและพัฒนาสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม เพื่อเป็นการดำเนินการที่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล และนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อเป็นการพึ่งพาตนเอง โดยสรุปสาระสำคัญ⁴ ได้ดังนี้

๒.๒.๑ ระยะที่ ๑ การกำหนดความต้องการที่ชัดเจน จำนวน ๒ ขั้นตอน

๒.๒.๑.๑ ขั้นตอนที่ ๑ การศึกษาช่องว่างของขีดความสามารถ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดความต้องการของหน่วยงานรับผิดชอบให้ชัดเจนเป็นการศึกษาผลการวิเคราะห์ช่องว่างของขีดความสามารถในปัจจุบันของหน่วยงานรับผิดชอบ และผลสำรวจความต้องการเพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงานรับผิดชอบ

๒.๒.๑.๒ ขั้นตอนที่ ๒ การศึกษาความเป็นไปได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการวิจัยและพัฒนาขึ้นเองภายในประเทศเป็นการศึกษาความต้องการด้านยุทธการที่ชัดเจน ความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยีภายในประเทศและความเป็นไปได้ด้านการจัดหาและประมาณการงบประมาณที่ต้องการ

๒.๒.๒ ระยะที่ ๒ การวิจัยและพัฒนาต้นแบบจนได้มาตรฐานทางทหาร จำนวน ๓ ขั้นตอน

๒.๒.๒.๑ ขั้นตอนที่ ๓ การวิจัยและพัฒนาต้นแบบงานวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาต้นแบบโดยการสาธิตเทคโนโลยี เป็นการวิจัยและพัฒนาตั้งแต่แนวคิดจนได้ต้นแบบงานวิจัยที่ตอบสนองความต้องการทางยุทธวิธีและความต้องการด้านยุทธการ สามารถนำไปใช้ในกองทัพที่ชัดเจน

⁴ หนังสือ สป. ที่ ต่อ กท ๐๒๑๔/๑๕๓๕ ลง ๙ มิ.ย.๖๓

๒.๒.๒.๒ ขั้นตอนที่ ๔ การวิจัยและพัฒนาต้นแบบวิศวกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาต้นแบบวิศวกรรมที่สามารถนำไปประเมินค่าได้ เป็นการพัฒนาต้นแบบวิศวกรรมที่ได้ความพร้อมของเทคโนโลยีระดับสูงสุด และมีการกำหนดมาตรฐานขึ้นมารองรับเพื่อเป็นหลักประกันว่าผลงานวิจัยนั้น มีคุณภาพ และมีคุณลักษณะที่ตรงกับความต้องการและตอบสนองต่อภารกิจทางยุทธการ ขณะเดียวกันเหล่าทัพจะเริ่มพัฒนาหลักนิยม เตรียมหน่วยงานรองรับ และเตรียมโครงการจัดหาเพื่อใช้ในราชการ

๒.๒.๒.๓ ขั้นตอนที่ ๕ การทดสอบการประเมินค่าสุดท้าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินค่าต้นแบบวิศวกรรม จนได้มาตรฐานตรงกับความต้องการของเหล่าทัพ เป็นการดำเนินการทดสอบประเมินค่าสุดท้าย เพื่อให้ได้ผลการทดสอบและประเมินค่าครั้งสุดท้ายตรงกับความต้องการของเหล่าทัพ ที่ต้องการใช้ในราชการ โดยมีหลักนิยม มีหน่วยงานรองรับ และอนุมัติให้ใช้ในราชการ

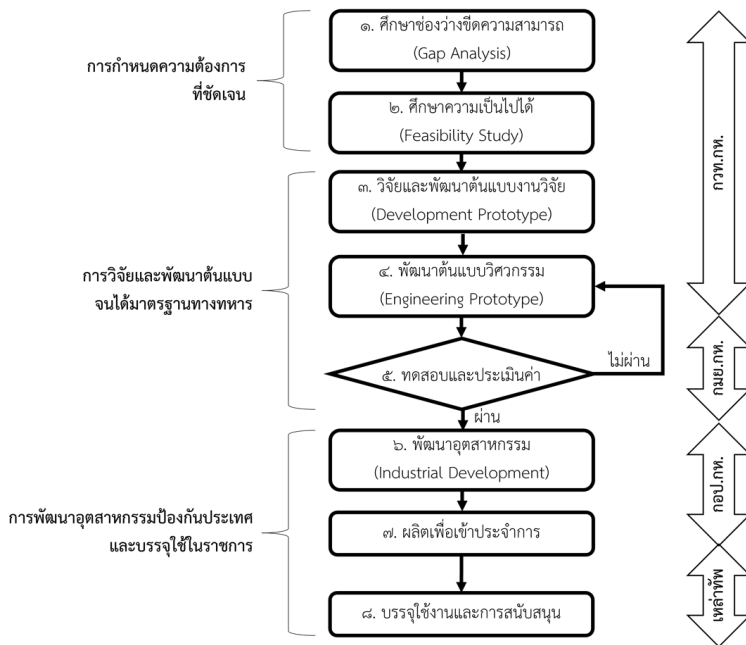
๒.๒.๓ ระยะที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและบรรจุใช้ในราชการ จำนวน ๓ ขั้นตอน

๒.๒.๓.๑ ขั้นตอนที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาต้นแบบวิศวกรรมไปสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศต่อยอดพัฒนาความร่วมมือในการผลิตจนโรงงานภาคเอกชน และ/หรือภาครัฐ มีความพร้อมการผลิตถึงขั้นสูงสุด

๒.๒.๓.๒ ขั้นตอนที่ ๒ การผลิตเพื่อเข้าประจำการ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตยุทโธปกรณ์ที่จะนำไปใช้ในราชการโดยเหล่าทัพ ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลในการจัดหายุทโธปกรณ์ที่เป็นผลงานวิจัยเข้าใช้ในราชการ และดำเนินการวิธีที่เกี่ยวข้องในการจ้างให้สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) หรือผู้ประกอบการภาคเอกชนผลิตเพื่อเข้าใช้ในราชการและมีการตรวจสอบผลิตภัณฑ์จากโรงงานที่ได้มาตรฐาน

๒.๒.๓.๓ ขั้นตอนที่ ๓ บรรจุใช้งานและการสนับสนุน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อบรรจุผลิตภัณฑ์ใช้ในราชการเมื่อได้รับการส่งมอบผลิตภัณฑ์

และการสนับสนุน เพื่อการส่งกำลังซ่อมบำรุงไปตลอดการใช้งานจนถึงขั้นจำหน่าย ออกจากราชการ

ภาพที่ ๒ แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและพัฒนาสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม

๒.๓ รูปแบบโครงสร้างกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย

กระทรวงกลาโหมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายใน และภายนอกประเทศ ตลอดจนดำเนินการอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการป้องกันประเทศและการพลังงานทหาร โดยมีส่วนราชการที่สำคัญ ได้แก่ ระบบงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ มีกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม เป็นหน่วยรับผิดชอบ และระบบงานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร มีศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร เป็นหน่วยรับผิดชอบ

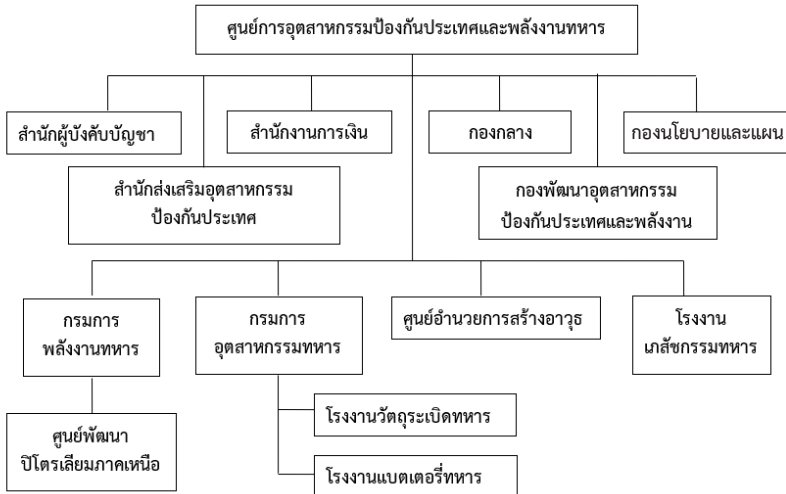
ทั้งนี้การวิจัยและพัฒนายุทธศาสตร์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรือเป็นนวัตกรรมใหม่ มีสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) เป็นหน่วยรับผิดชอบ

๒.๓.๑ ภาครัฐ

(๑) ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร (ศอพท.)

(๑.๑) ภารกิจ : พิจารณา เสนอความเห็น วางแผน อำนวยการ ประสานงาน และดำเนินการ ในด้านการอุตสาหกรรมทหารและการพลังงานทหาร ให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงกลาโหม และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

การจัดส่วนราชการ : มีหน่วยขึ้นตรง ๔ หน่วย ได้แก่ กรมการพลังงานทหาร กรมการอุตสาหกรรมทหาร ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ และ โรงงานเภสัชกรรมทหาร

แผนภาพที่ ๓ ผังการจัดศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร

ที่มา : <https://diec.mod.go.th/>, พ.ศ.๒๕๖๔

(๑.๒) การดำเนินงาน

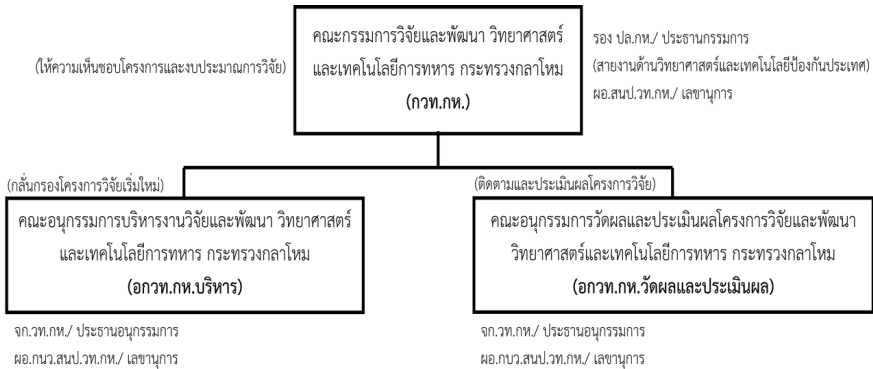
แผนการดำเนินงานในปัจจุบัน คอพท. ร่วมกับ สศช. อยู่ระหว่างการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคง พร้อมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการด้านอุตสาหกรรมความมั่นคงภายใต้คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ (กอช.) ซึ่งมี นรม. เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้บรรลุเป้าหมายตามที่ยุทธศาสตร์ชาติกำหนด

(๒) กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม (วท.กท.)

(๒.๑) ภารกิจ : พิจารณาเสนอความเห็น วางแผน อำนาจการประสานงาน กำกับการ และดำเนินการเกี่ยวกับกิจการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ตลอดจนบริหารจัดการเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน โครงการ และงบประมาณ ให้เป็นไปตามนโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

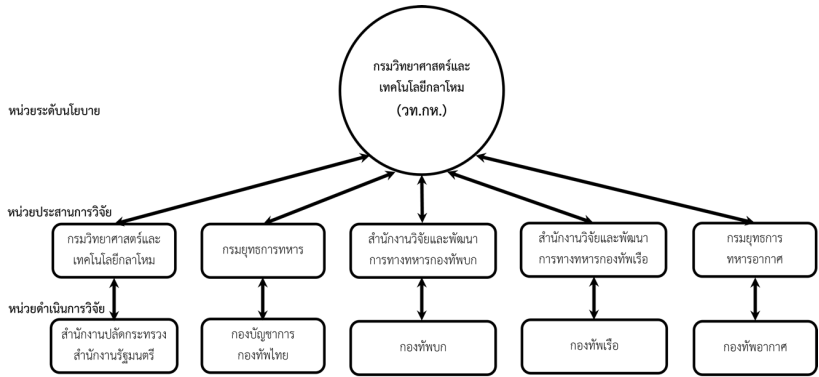
(๒.๒) การดำเนินงาน

การบริหารจัดการโครงการวิจัยและพัฒนาการทหาร ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการทหาร กระทรวงกลาโหม (กท.กท.) มีคณะกรรมการของกระทรวงกลาโหมที่สำคัญ ๒ คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการบริหารงานวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการทหาร กระทรวงกลาโหม (อกท.กท.บริหาร) รับผิดชอบงานสำคัญ อาทิ จัดทำนโยบายและแผนการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และกลั่นกรองโครงการวิจัยและพัฒนาการทหาร (เริ่มใหม่) และคณะกรรมการวัดผลและประเมินผลโครงการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการทหาร กระทรวงกลาโหม (อกท.กท.วัดผลและประเมินผล) รับผิดชอบติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยและพัฒนาการทหาร จนกระทั่งปิดโครงการและนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยมี เจ้ากรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม (จก.วท.กท.) เป็นประธานอนุกรรมการ (ตามภาพที่ ๔)

ภาพที่ ๔ คณะกรรมการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการทหาร กระทรวงกลาโหม (กวท.กท.) และคณะอนุกรรมการในการบริหารจัดการงานวิจัยและพัฒนาการทหารของกระทรวงกลาโหม

ปัจจุบัน การดำเนินงานด้านการวิจัยและพัฒนาการทหารของกระทรวงกลาโหม เป็นไปตามระเบียบกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการทหารของกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมี **หลักการทั่วไปในการบริหารงานวิจัยและพัฒนาการทหาร คือ รวมการดำเนินนโยบายการบริหารจัดการและงบประมาณในระดับกระทรวงกลาโหม** โดย กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม (วท.กท.) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในภาพรวมของกระทรวงกลาโหม และแยกการดำเนินการปฏิบัติในระดับสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม (สร.) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม (สป.) กองบัญชาการกองทัพไทย (บก.ทท.) กองทัพบก (ทบ.) กองทัพเรือ (ทร.) และกองทัพอากาศ (ทอ.) โดยดำเนินการผ่านหน่วยประสานการวิจัย ได้แก่ กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม (วท.กท.) กรมยุทธการทหาร (ยก.ทหาร) สำนักงานวิจัยและพัฒนาการทางทหารกองทัพบก (สวท.ทบ.) สำนักงานวิจัยและพัฒนาการทางทหารกองทัพเรือ (สวท.ทร.) และกรมยุทธการทหารอากาศ (ยก.ทอ.) โดย สำนักงานบริหารงานวิจัยและพัฒนาการทหารกองทัพอากาศ (สน.กวท.ทอ.) ตามภาพที่ ๕

ภาพที่ ๕ หลักการทั่วไปในการบริหารงานวิจัยและพัฒนาการทหาร โดยรวมการ ด้านนโยบาย การบริหารจัดการและงบประมาณในระดับกระทรวงกลาโหม และแยกการดำเนินการปฏิบัติในระดับเหล่าทัพ ผ่านหน่วยประสานการวิจัย

การดำเนินงานด้านมาตรฐานทางทหารของกระทรวงกลาโหม มี กระบวนการที่สำคัญ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐาน การตรวจและทดสอบ และการรับรองมาตรฐาน ตามลำดับ โดยหากต้นแบบผลงานวิจัยได้ผ่านการอนุมัติ ข้อกำหนดมาตรฐานที่ประกาศเป็นคำสั่งของกระทรวงกลาโหม รวมทั้งผ่านการตรวจ และทดสอบตามข้อกำหนดแล้ว จะถูกเสนอเข้าสู่การพิจารณาในที่ประชุมคณะ อนุกรรมการรับรองมาตรฐานยุทธโศปกรณ์ กระทรวงกลาโหม โดยมี จก.วท.ภท. เป็น ประธานอนุกรรมการ และคณะกรรมการมาตรฐานยุทธโศปกรณ์ กระทรวงกลาโหม โดยมี รอง พล.ภท. สายงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศเป็น ประธานกรรมการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนนำเสนอ รมว.ภท. เพื่อขอ อนุมัติและลงชื่อในประกาศของกระทรวงกลาโหมต่อไป ในปัจจุบันการบริหารจัดการ งานด้านมาตรฐานทางทหาร เป็นไปตามระเบียบกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ และแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการมาตรฐานยุทธโศปกรณ์ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งสามารถให้การรับรองมาตรฐานยุทธโศปกรณ์จาก ต้นแบบผลงานวิจัย ตามที่ได้กำหนดไว้ตามกฎหมายเท่านั้น โดยหากต้องการผลิต

ในปริมาณมาก (Mass Product) จำเป็นต้องมีกฎหมายมารองรับการดำเนินงาน ได้แก่ การรับรองสายการผลิต และการรับรองวงงานการผลิต เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่ายุทธโศปกรณ์หรือชิ้นส่วนยุทธโศปกรณ์ที่ผลิตจากผลงานวิจัยและพัฒนา มีคุณภาพและมาตรฐาน ครอบคลุมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการ ขั้นตอน กระบวนการ แหล่งผลิต เป็นต้น

จากข้อจำกัดในการรับรองมาตรฐานดังกล่าว กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม ได้จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติมาตรฐานยุทธโศปกรณ์ พ.ศ. เพื่อขยายขอบเขตการดำเนินการด้านมาตรฐานทางทหาร โดยอยู่ในระหว่างรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) เพื่อนำมาปรับปรุงเนื้อหาของ (ร่าง) พระราชบัญญัติมาตรฐานยุทธโศปกรณ์ พ.ศ. ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ก่อนเสนอเข้าสู่การพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

ในห้วงที่ผ่านมา การดำเนินงานด้านการวิจัยพัฒนาและมาตรฐานทางทหารของกระทรวงกลาโหม กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม ซึ่งเป็นฝ่ายกิจการพิเศษขึ้นตรงต่อสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม มีหน้าที่รับผิดชอบ พิจารณาเสนอความเห็น วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับ การส่งเสริม และดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาทางทหาร การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การติดตามเทคโนโลยี การถ่ายทอดองค์ความรู้และสร้างความตระหนัก การพัฒนาเครือข่ายด้านการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การมาตรฐานทางทหาร การบริหารจัดการระบบงาน รวมทั้งการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอื่นที่จำเป็นเพื่อการป้องกันประเทศเป็นส่วนรวมของกระทรวงกลาโหม ได้ดำเนินงานตาม “แผนการพัฒนาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กระทรวงกลาโหม” ซึ่งได้รับอนุมัติจาก รมว.กท. เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ มีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ มีจำนวนผลงานวิจัยและพัฒนาที่ผ่านการรับรองมาตรฐานยุทธโศปกรณ์เพื่อนำไปผลิตและบรรจุใช้งานในอัตราของเหล่าทัพปีละ ๓ รายการ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑) เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยพัฒนาและยุทธโธปกรณ์ที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานทางทหาร นำไปสู่การผลิตใช้ในราชการและต่อยอดสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศต่อไป

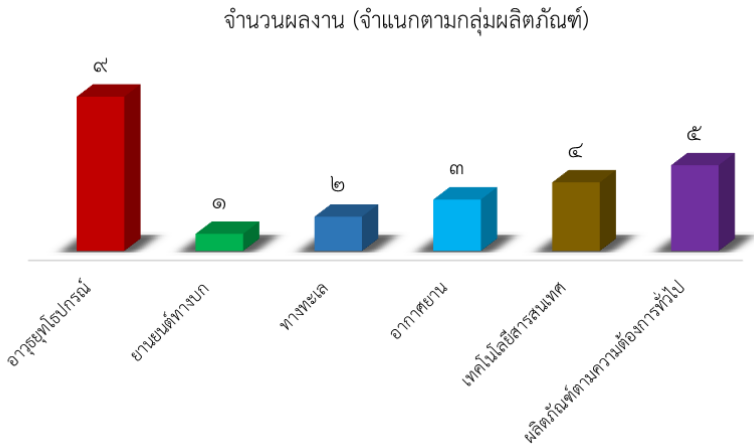
๒) เพื่อพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถงานมาตรฐานทางทหาร ให้เป็นที่ยอมรับตามแนวทางสากล

๓) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถและประสิทธิภาพของระบบงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศและงานมาตรฐานทางทหาร ด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีสมัยใหม่

๔) เพื่อผลักดันและขยายผลในการนำผลงานวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมทางทหารไปสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ การใช้ประโยชน์ด้านความมั่นคงและเชิงพาณิชย์ต่อไป

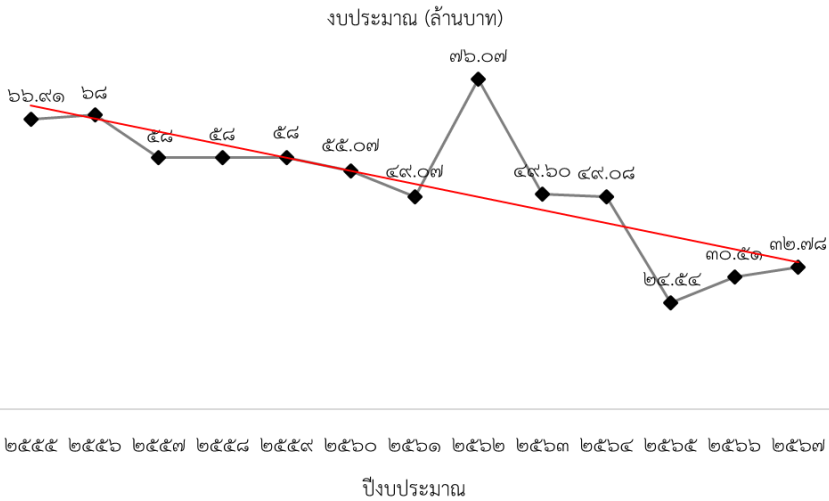
โดยบูรณาการความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนา ร่วมกับเหล่าทัพ สถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและพัฒนาทางทหารที่มีคุณภาพตามความต้องการของกองทัพ โดยมีคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการทั้งในระดับเหล่าทัพและกระทรวงกลาโหม ร่วมกันพิจารณาความต้องการงานวิจัยหรือโจทย์วิจัยตามความต้องการของเหล่าทัพ กลั่นกรองข้อเสนอโครงการวิจัยและพัฒนาการทหาร ติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยและพัฒนาการทหาร รวมถึงการรับรองมาตรฐานต้นแบบผลงานวิจัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่เหล่าทัพ ในการนำผลงานวิจัยไปผลิตใช้งาน ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นที่เหล่าทัพกำหนดให้ต้นแบบผลงานวิจัยจะต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางทหาร ก่อนที่จะนำไปสู่การผลิตใช้งานในอัตราของเหล่าทัพและขยายผลไปสู่การผลิตขายในเชิงพาณิชย์ต่อไป จากการบริหารจัดการงานวิจัยพัฒนาและงานมาตรฐานทางทหาร ด้วยการบูรณาการการทำงานร่วมกับเหล่าทัพ ทำให้ได้ผลงานวิจัยและพัฒนาที่มีศักยภาพ ควรส่งเสริมให้เกิดการผลิตใช้งานในเหล่าทัพ หรือขยายผลไปสู่การผลิตขายในเชิงพาณิชย์ ตามนโยบายของ รมว.กท. จำนวน ๒๔ ผลงาน โดยจำแนกตามกลุ่มตามกรอบความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกลุ่มอาเซียน (Asean Defence

Industry Collaboration: ADIC) จำนวน ๖ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอาวุซูโทโรปกรณ กลุ่มยานยนต์ทางบก กลุ่มทางทะเล กลุ่มอากาศยาน กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ และ กลุ่มผลิตภัณฑ์ตามความต้องการทั่วไป (ตามภาพที่ ๖)

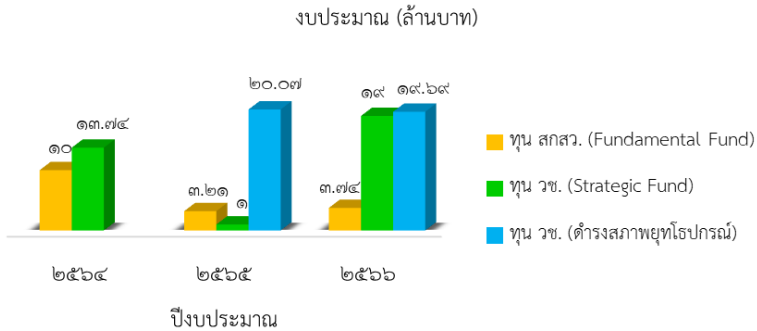
ภาพที่ ๖ กลุ่มผลงานวิจัยและพัฒนาที่มีศักยภาพควรส่งเสริมให้เกิดการผลิตใช้งานในเหล่าทัพหรือผลิตขายในเชิงพาณิชย์(จำแนกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ตามกรอบความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกลุ่มอาเซียน (ADIC)

ภาพที่ ๗ แสดงทุนอุดหนุนการวิจัยและพัฒนาการทหารที่จัดสรรให้แก่เหล่าทัพและหน่วยงานของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม (สป.) ย้อนหลัง ๑๓ ปี ในห้วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๗ พบว่า งบประมาณการวิจัยที่ได้รับการจัดสรรเริ่มลดลงในห้วงปี ๒๕๖๓-๒๕๖๕ และภาพรวมงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีแนวโน้มลดลง ดังแสดงด้วยกราฟเส้นสีแดง

ภาพที่ ๗ งบอุดหนุนการวิจัยและพัฒนาการทหารที่จัดสรรให้แก่เหล่าทัพ และหน่วยงานของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม (โดยในห้วง ๑๓ ปีที่ผ่านมา ภาพรวมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรมีแนวโน้มลดลง)

จากปัญหาด้านงบประมาณการวิจัยตามที่กล่าวมา วท.ภท. จึงได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานให้ทุนวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ได้แก่ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือ “กองทุนส่งเสริม ววน.” ในปี ๒๕๖๓ และได้รับการจัดสรรงบประมาณการวิจัยและนวัตกรรมจาก วช. และ สกสว. จนถึงปัจจุบัน (ตามภาพที่ ๘) ได้แก่

ภาพที่ ๘ งบประมาณการวิจัยและพัฒนาการทหารที่จัดสรรให้แก่เหล่าทัพ และหน่วยงานของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

๑) ทุนสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund: FF) ของ สกสว. สนับสนุนแผนงานหรือโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือโครงการวิจัยและนวัตกรรมตามภารกิจของหน่วยงาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม อันจะนำไปสู่การพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีธรรมาภิบาล โดย กระทรวงกลาโหม ได้รับการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยและนวัตกรรม ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นมา

๒) ทุนสนับสนุนงานเชิงกลยุทธ์ (Strategic Fund: SF) ของ วช. สนับสนุนแผนงานหรือโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือโครงการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อดำเนินการตามนโยบายระดับชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม และแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (แผน ววน.) หรือประเด็นเร่งด่วนตามนโยบายรัฐบาล รวมทั้งประเด็นที่เกิดจากความต้องการของผู้ใช้โดยตรงซึ่งสร้างผลกระทบในวงกว้าง โดย กระทรวงกลาโหม ได้รับการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยและนวัตกรรม ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นมา

๓) ทุนสนับสนุนแผนงานการวิจัยและพัฒนาเพื่อดำรงสภาพยุคโทปกรณ์ของ วช. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของหน่วยงานในระบับวิจัยและนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันการศึกษา เพื่อให้อาจารย์/นักวิจัยของสถาบันการศึกษา และ/หรือนักวิจัยของเหล่าทัพ ได้ดำเนินโครงการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อดำรงสภาพยุคโทปกรณ์ของเหล่าทัพ โดย กระทรวงกลาโหม ได้รับการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยและนวัตกรรม ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นมา

(๓) สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)

(๓.๑) ภารกิจ:

- สายงานวิจัย มีหน้าที่ในการวิจัย ออกแบบ จำลอง พัฒนา ผลิตภัณฑ์แบบ ทดสอบทดลอง กำหนดมาตรฐาน เชื่อมต่อระบบ ติดตั้ง แนะนำ และฝึกอบรมการใช้งาน รับและถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงบริหารและจัดเก็บองค์ความรู้ ตามแผนงานที่ฝ่ายบริหารโครงการกำหนด นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่ในการสนับสนุนความรู้ด้านเทคนิคให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคสาธารณะ
- สายงานบริหารโครงการ มีหน้าที่จัดทำและนำเสนอแผนแม่บทการวิจัยพัฒนายุคโทปกรณ์ให้สภากลาโหมพิจารณา ทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกับหน่วยผู้ใช้ถึงความต้องการและประเด็นการวิจัยพัฒนาต่าง ๆ ทำการบริหารงานโครงการ การตลาด การหารายได้ การเสนองบประมาณโครงการ การบริหารผลผลิตและกำหนดตัวชี้วัดของโครงการ รวมถึงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และแผนธุรกิจของ สทป. ในระยะยาวโดยร่วมมือกับกองทัพ ภาควิชาการ และภาคเอกชน การทำงานของสายงานนี้เป็นการทำงานร่วมกันเป็นทีม แบบ Matrix
- สายงานบริหารและสนับสนุน มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการ บริหารงบประมาณ การเงิน การบัญชี การพัสดุ อุตสาหกรรม การจัดซื้อจัดจ้าง การทรัพยากรบุคคล การประชาสัมพันธ์ การรักษาความปลอดภัย งานกฎหมาย และงานระบบสารสนเทศ

- สายงานองค์ความรู้และการเผยแพร่ มีหน้าที่จัดการความรู้ในองค์กร เผยแพร่ความรู้สู่สังคม โดยการจัดทำวารสาร Dtech มีการจัดหลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาร่วมกับสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

- ศูนย์ความเป็นเลิศด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

(๓.๒) การดำเนินงาน

มาตรา ๒๓ ให้สถาบันมีหน้าที่และอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๒๒ หน้าที่และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

- ประกอบกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
- กู้ยืมเงิน ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า

วิจัย และพัฒนา ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

- ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

- จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงการเข้าร่วมทุน ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีป้องกันประเทศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

- เรียกเก็บและรับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าผลิตภัณฑ์ ค่าเช่า ค่าแห่งสิทธิ และค่าบริการในการดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์

ของสถาบัน รวมทั้งทำความเข้าใจความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

- มอบหมายให้ผู้อื่นเป็นตัวแทนเพื่อประกอบกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน และตาม (๒) ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายที่ว่าด้วยการนั้น รวมทั้งต้องเป็นไปตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีพันธกรณีด้วย
- ส่งผู้ปฏิบัติงานไปปฏิบัติงานในกิจการที่สถาบันเข้าร่วมทุน ถือหุ้น เป็นหุ้นส่วนกับบุคคลอื่น หรือในกิจการของภาคเอกชนภายใต้วัตถุประสงค์ของสถาบัน
- ให้บริการทดสอบและรับรองผลการทดสอบเกี่ยวกับอุปกรณ์ ต้นแบบ หรือผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่สถาบันทดสอบ
- ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๔) โรงงานในสังกัด กท. จำนวน ๔๐ โรงงาน

การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เป็นการจัดกลุ่มตามกรอบความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกลุ่มอาเซียน (Asean Defence Industry Collaboration : ADIC) เพื่อประโยชน์และความสะดวกในการวิเคราะห์ ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยพิจารณาจากการใช้ฐานข้อมูลสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมเพื่อการป้องกันประเทศ และการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๘๐) กระทรวงกลาโหม (ศอพท.) ร่างนโยบายและเป้าหมายการดำเนินงานของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศในด้านเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๘๐) (สทป.) และกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของรัฐบาล (S - Curve 11) สามารถจัดประเภทการประกอบการออกเป็น ๖ กลุ่ม และสามารถ

แบ่งกลุ่มโรงงานในสังกัด กท. ได้ดังนี้

หน่วย	ยุทธโธปกรณ์	ยานยนต์ทางบก	ทางทะเล	อากาศยาน	เทคโนโลยีสารสนเทศ	ความต้องการทั่วไป	รวม
สป.	๔	-	-	-	-	๓	๗
บก.ทท.	-	-	-	-	-	๑	๑
ทบ.	๖	๓	-	-	-	๖	๑๕
ทร.	๑	-	๓	-	-	๒	๖
ทอ.	๕	-	-	๑	๑	๑	๘
สปทป./อู่กรุงเทพ	๑	-	๑	๑	-	-	๓ (ไม่พิจารณา)
รวม	๑๗	๓	๔	๒	๑	๑๓	๔๐

ผลิตภัณฑ์ของโรงงานในสังกัด กท. ที่สำคัญ ได้แก่

- กลุ่มอาวุธยุทธโธปกรณ์ ได้แก่ ปืนเล็กยาว, เครื่องยิงลูกระเบิด, ค.อัตรตจจร, ป.อัตรตจจร, ลูกระเบิดยิงขนาด ๖๐/๘๑/๑๒๐ มม., กระสุนปืนใหญ่ ๑๐๕ มม., ดินส่กระสุน, ก.ปล. ขนาด .๒๒ นิ้ว, ขนวนท่าย ก.ปล./ก.ปพ. และ ก.ปล. ขนาด ๕.๕๖ มม. เป็นต้น
- กลุ่มยานยนต์ทางบก ได้แก่ ยางนอกรถยนต์ และการซ่อมสร้างยานยนต์ เป็นต้น
- กลุ่มทางทะเล ได้แก่ การสร้างและซ่อมเรือระวางขับน้ำไม่เกิน ๓๐๐, ๕,๐๐๐ และ ๒๕,๐๐๐ ตัน เป็นต้น
- กลุ่มอากาศยาน ได้แก่ การซ่อม สร้าง ผลิต ประกอบ ติดตั้ง ดัดแปลง อากาศยานและเครื่องยนต์ เป็นต้น
- กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ การซ่อม ดัดแปลง วิทยุ, เครื่องช่วยเดินอากาศ และเรดาร์ ทั้งภาคพื้นและภาคอากาศ เป็นต้น

- กลุ่มผลิตภัณฑ์ตามความต้องการทั่วไป ได้แก่ น้ำมันดีเซล, แบตเตอรี่รถยนต์, ยาและเวชภัณฑ์, เครื่องแบบสนาม, รมบุคคผล, ถ่านอ็คคาไลน์ และพลุสัญญาณ เป็นต้น

๒.๓.๒ ภาคเอกชน

(๑) โรงงานผลิตอาวุธและกระสุนของเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติ โรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อผลิตกระสุนและวัตถุระเบิดสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ซึ่งปัจจุบันมีผู้ได้รับอนุญาตแล้ว จำนวน ๘ โรงงาน แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ (๑) กลุ่มผลิตวัตถุระเบิด และ (๒) กลุ่มผลิตกระสุนปืน

(๑.๑) กลุ่มผลิตวัตถุระเบิด จำนวน ๓ บริษัท มีการดำเนินงานดังนี้

(๑.๑.๑) บริษัท ใช้ เอ็กซ์โพลซีฟส์ จำกัด มีที่ตั้งโรงงานอยู่ในพื้นที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา รายการผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเพื่อการอุตสาหกรรม ได้แก่ วัตถุระเบิด Emulsion Slurry Type และเชื้อปะทุชนิดไม่ใช้ไฟฟ้า (Non - Electric Detonators)

(๑.๑.๒) บริษัท อัสพรธรณ เอ็กซ์โพลซีฟ จำกัด มีที่ตั้งโรงงานอยู่ในพื้นที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี รายการผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเพื่อการอุตสาหกรรม ได้แก่ วัตถุระเบิด Emulsion, เชื้อปะทุชนิดไฟฟ้า, เชื้อปะทุชนิดถ่วงเวลา และเชื้อปะทุชนิดไม่ใช้ไฟฟ้าถ่วงเวลา (Non Electric Detonator)

(๑.๑.๓) บริษัท พี.วี.เอ็กซ์โพลซีฟ (ไทยแลนด์) จำกัด มีที่ตั้งโรงงานอยู่ในพื้นที่อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี รายการผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเพื่อการอุตสาหกรรม ได้แก่ เชื้อปะทุชนิดไฟฟ้า และเชื้อปะทุชนิดไฟฟ้าหน่วงเวลา

(๑.๒) กลุ่มผลิตกระสุนปืน จำนวน ๕ บริษัท ได้แก่

(๑.๒.๑) บริษัท ไทยอามส์ จำกัด มีที่ตั้งโรงงานอยู่ในพื้นที่อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี รายการผลิตภัณฑ์ที่ผลิต ได้แก่ ผลิตกระสุนปืนพกขนาดต่าง ๆ กระสุนปืนเล็กยาว และกระสุนปืนลูกซอง

(๑.๒.๒) บริษัท บุลเล็ท มาสเตอร์ จำกัด มีที่ตั้งโรงงาน
อยู่ในพื้นที่อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี รายการผลิตภัณฑ์ที่ผลิต ได้แก่ กระจุน
ปืนพกขนาดต่าง ๆ และกระจุนปืนลูกซอง

(๑.๒.๓) บริษัท รอยัล แอมมูนิชั่น จำกัด มีที่ตั้งโรงงาน
อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ รายการผลิตภัณฑ์ที่ผลิต ได้แก่
กระจุนปืนพกขนาดต่าง ๆ

(๑.๒.๔) บริษัท เนแรค อาร์มส อินด์สตรี่ จำกัด มีที่ตั้ง
โรงงานอยู่ในพื้นที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี รายการผลิตภัณฑ์ที่ผลิต ได้แก่
กระจุนปืนพกขนาดต่าง ๆ, หัวกระจุน และปลอกกระจุนปืนขนาดต่าง ๆ

(๑.๒.๕) บริษัท ฉัตรศชาติ จำกัด มีที่ตั้งโรงงานอยู่
ในพื้นที่อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ รายการผลิตภัณฑ์ที่ผลิต ได้แก่
อาวุธปืนยี่ห่อและขนาดต่าง ๆ และกระจุนปืนพก ขนาด ๙ มม.

**(๒) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมยุทธภัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๓๐** กระทรวงกลาโหม มีการอนุญาต
ให้ผู้ประกอบการผลิตยุทธภัณฑ์ที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ มีการ
ดำเนินงาน ดังนี้

(๒.๑) กลุ่มเสือเกราะป้องกันกระจุน ได้รับอนุญาตให้ผลิต
เสือเกราะป้องกันกระจุน เพื่อจำหน่ายให้กับส่วนราชการทหาร ตำรวจ ส่วนราชการ
หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงกลาโหม

(๒.๒) กลุ่มรถยนต์นั่งกันกระจุน ได้รับอนุญาตให้ผลิตรถยนต์
นั่งกันกระจุน เพื่อจำหน่ายให้กับส่วนราชการทหาร ตำรวจ ส่วนราชการหรือ
รัฐวิสาหกิจที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงกลาโหม

(๒.๓) กลุ่มสารเคมีที่สำคัญที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรม ได้รับ
อนุญาตให้ผลิตยุทธภัณฑ์ประเภทสารเคมี เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรม

**(๓) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมการส่งออกป็นอกราชอาณาจักร** ซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์และสิ่งที่ใช้ใน

การสงคราม พุทธศักราช ๒๕๙๕ มีการอนุญาตให้ผู้ประกอบการส่งออกยุทธภัณฑ์ที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศไปนอกราชอาณาจักร โดยแบ่งออกเป็น ๕ กลุ่ม ดังนี้ ๑) กลุ่มไนโตรเซลลูโลส ๒) กลุ่มแอมโมเนียไนเตรท ๓) กลุ่ม BULK EMULSION ๔) กลุ่มข้อต่อและล๊อคดสายพานสำหรับยานพาหนะรบ/ยานพาหนะช่วยรบ และ ๕) กลุ่มรถยนต์นั่งกันกระสุน

(๔) บริษัทชัยเสรี เม็ททอล แอนด์ รีบเบอร์ จำกัด

แนวความคิด นโยบาย แผนงาน และเป้าหมาย

บริษัทชัยเสรีฯ ดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมป้องกันประเทศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๑ ถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา ๕๖ ปี มีแนวความคิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ว่า ประเทศไทยต้องมีการผลิตยุทธโปกรณ์ด้วยตนเอง ลดการนำเข้า เพื่อความมั่นคงของประเทศ ตามนโยบายของรัฐบาล ไทยทำ ไทยใช้ ไทยเจริญ มั่นคงและยั่งยืน

บริษัทชัยเสรีฯ จึงเน้นนโยบายหลักของบริษัทฯ ในการเป็นผู้ออกแบบและผลิตยุทธโปกรณ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลเพื่อการป้องกันประเทศไทย และส่งออกนำเงินตราต่างประเทศสร้างเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง

การดำเนินงาน

บริษัทชัยเสรีฯ มีการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ดังนี้

๑. เป็นผู้ออกแบบและผลิตข้อต่อสายพาน ล๊อคดสายพาน สำหรับรถเกราะสายพานทุกชนิด ที่มีคุณภาพดีได้มาตรฐานทางทหาร (MIL SPEC) ผ่านการทดสอบ และมีใช้ประจำการในกองทัพไทย และส่งออกไปจำหน่ายทั่วโลกมากกว่า ๔๕ ประเทศ

๒. เป็นผู้ออกแบบและผลิตรถเกราะล้อ 4x4 First Win ที่ได้รับรองมาตรฐานจากกระทรวงกลาโหม มีประจำการในกองทัพไทย หน่วยงานความมั่นคงของไทย, หน่วยปราบปรามยาเสพติด, กรมราชทัณฑ์, ตำรวจตระเวนชายแดนและส่งออกไปประเทศต่าง ๆ ส่วนรถเกราะล้อ 4x4 สะเทินน้ำสะเทินบก ๘x๘

ประจำการในกองทัพเรือไทย และประจำการ ในกองกำลังสหประชาชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๖๔/๒๐๒๑

๓. เป็นผู้รับซ่อมสร้างยานยนต์ทุกชนิดให้กองทัพไทย และ กองทัพต่างประเทศ

๔. เป็นผู้ผลิตยาง Run Fat และชิ้นส่วนยางติดเหล็กอันเป็น อะไหล่ของยานยนต์ทหารชนิดต่าง ๆ เพื่อใช้ในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายทั่วโลก

๕. บริษัทฯ มีความสัมพันธ์กับหน่วยงานต่าง ๆ ในหลาย มิติ เช่น การจดทะเบียนร่วมทุนตั้งบริษัท THAI-DEFENSE CO., LTD กับสถาบัน เทคโนโลยีป้องกันประเทศ (DTI) เพื่อการผลิตยุทธโปกรณ์จัดจำหน่ายไปต่างประเทศ โดยเฉพาะการจัดจำหน่ายต่างประเทศแบบ G to G การติดต่อขอใบอนุญาตเกี่ยวกับการนำเข้า การผลิต การจัดเก็บ การเคลื่อนย้ายและการส่งออกยุทธโปกรณ์ที่ผลิต จากกรมอุตสาหกรรมทหาร และ ศอพท.การเป็นผู้ติดต่อนำกระสุนปืน ๑๐๕ มม. จาก ศูนย์สร้างอาวุธ จังหวัดลพบุรี ศอว.ศอพท ส่งไปยังกองทัพฟิลิปปินส์ การสร้างความ ร่วมมือกับสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานวิจัยค้นคว้าของ รัฐ เอกชน ในการออกแบบ ค้นคว้า วิจัย พัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และ การเป็นผู้ร่วมก่อตั้งและเป็นรองประธานชมรมผู้ผลิตอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ๒๕๒๖/๒๕๕๓ และสมาคมอุตสาหกรรมเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒

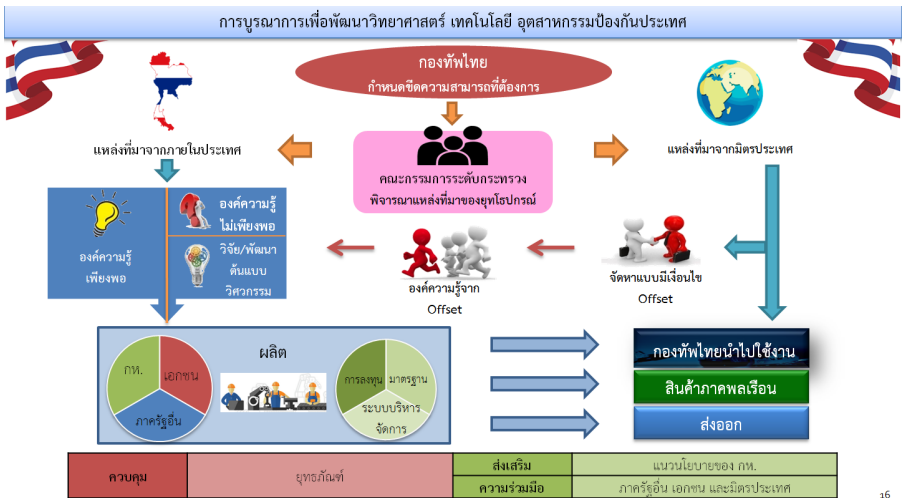
๒.๔ การบูรณาการเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ป้องกันประเทศ

การบูรณาการเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ป้องกันประเทศ เริ่มต้นที่การกำหนดขีดความสามารถที่ต้องการของกองทัพไทย โดยคณะกรรมการระดับกระทรวงกำหนดแหล่งที่มาของยุทธโปกรณ์เฉพาะรายการ ที่สอดคล้องกับการสร้างยุทธโปกรณ์ภายในประเทศ ซึ่งความต้องการจากแหล่งผลิต ในประเทศ หากมีองค์ความรู้ที่เพียงพอ ก็ส่งผ่านสู่แผนการผลิต และหากองค์ความรู้ ไม่เพียงพอก็จะทำการวิจัย/พัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ โดยการวิจัย/พัฒนา

จะได้รับการสนับสนุนจากกรอบความร่วมมือในระดับกระทรวงกลาโหม ที่แสวง
ประโยชน์จากการจัดหายุทธภัณฑ์ของเหล่าทัพจากมิตรประเทศ

สำหรับแหล่งผลิตในประเทศจะมีระบบงานที่สำคัญ คือ การร่วมงาน/
ร่วมทุน, การมาตรฐาน และการบริหารจัดการ โดยกลุ่มลูกค้า คือ กองทัพ, พลเรือน
และการส่งออก

ทั้งนี้กระบวนการวิจัยสู่การผลิต จะมีกิจกรรมอีก ๓ ประการ คือ
การควบคุมยุทธภัณฑ์, นโยบายการส่งเสริมของกระทรวงกลาโหม และความร่วมมือ
จากภาครัฐอื่น เอกชน และมิตรประเทศ รายละเอียดตาม แผนภาพการบูรณาการ
เพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

๒.๕ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาศักยภาพของประเทศด้านความ มั่นคง ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕) กระทรวงกลาโหม

กระทรวงกลาโหมได้ยึดถือแนวทางการดำเนินการ หรือแนวความคิดทาง
ยุทธศาสตร์ ๓ แนวความคิด ได้แก่

๑. การสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคง (Security Cooperation)
ด้วยการใช้ทรัพยากรในการสนับสนุนรัฐบาล โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศ

เพื่อนบ้าน ประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ ประเทศมหาอำนาจต่าง ๆ และองค์การระหว่างประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงร่วมกัน สร้างบรรยากาศ ความเป็นมิตร รักษาความเป็นกลาง ลดเงื่อนไข และลดโอกาสที่จะนำไปสู่ความขัดแย้ง รวมถึงให้ความขัดแย้ง ขยายขอบเขตออกไปนอกเหนือการควบคุม โดยยึดมั่นในหลักการแนวความคิดเชิงป้องกัน (Preventive)

๒. การผนึกกำลังป้องกันประเทศ (United Defence) ด้วยการนำทรัพยากรที่เป็นพลังอำนาจของชาติทุกประเภท ในทุกมิติทั้งด้านการทหาร การเมือง เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาบูรณาการอย่างมีระเบียบแบบแผนและเป็นระบบตั้งแต่ยามปกติเพื่อแก้ไขข้อจำกัดของชาติรวมทั้งขดเซยอำนาจกำลังรบ ของกองทัพที่มีอยู่อย่างจำกัด

๓. การป้องกันเชิงรุก (Active Defence) โดยจัดเตรียมกำลังเสริมสร้างพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากร ทั้งหมดให้กองทัพ และหน่วยงานด้านความมั่นคงสามารถพึ่งพาตนเองได้และมีความพร้อมในการบูรณาการร่วมกันหรือใช้กำลัง เพื่อการป้องกัน การแก้ไขและยุติความขัดแย้งโดยที่ฝ่ายเราเป็นฝ่ายได้เปรียบพร้อมรับสถานการณ์ ทั้งในยามปกติและยามสงคราม การปฏิบัติการทางทหารต้องใช้การปฏิบัติในลักษณะของการปฏิบัติการยุทธร่วมเป็นหลัก

ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ แนวทางรวมทั้งกำหนดประเด็นการพัฒนา จำนวน ๖ ประเด็น มีกลยุทธ์จำนวน ๑๔ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. แนวทางการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน มิตรประเทศและองค์การนานาชาติจำนวน ๑ ประเด็นการพัฒนา ๑ กลยุทธ์ คือ ประเด็นการสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับต่างประเทศ (กลยุทธ์พัฒนาเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางทหารกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ ประเทศมหาอำนาจ และองค์การระหว่างประเทศรวมทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี)

๒. แนวทางการพัฒนาศักยภาพของประเทศด้านความมั่นคง จำนวน ๕ ประเด็นการพัฒนา ๑๓ กลยุทธ์

๒.๑ ประเด็นการพิทักษ์รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
จำนวน ๑ กลยุทธ์ คือ การพิทักษ์รักษา การถวายพระเกียรติการปฏิบัติตามพระราชประสงค์
และการเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๒.๒ ประเด็นการรักษาความมั่นคงของรัฐ จำนวน ๑ กลยุทธ์
คือ สนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศเกี่ยวกับการเสริมสร้าง
ความมั่นคงของมนุษย์การพัฒนาการเมือง การสร้างความรัก ความสามัคคีปรองดอง
คนในชาติรวมถึงการพัฒนาบุคลากรและทรัพยากรการป้องกันและแก้ไขปัญหามี
ผลกระทบต่อความมั่นคงเกี่ยวกับ ยาเสพติดการค้ามนุษย์การบริหารจัดการผู้หลบหนี
เข้าเมืองการรักษาความมั่นคงตามแนวชายแดน การก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ
ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ความมั่นคงทางทะเล

๒.๓ ประเด็นการพัฒนาประเทศและช่วยเหลือประชาชน จำนวน
๒ กลยุทธ์ได้แก่

๒.๓.๑ พัฒนาประเทศและช่วยเหลือประชาชนโดยส่งเสริม
สนับสนุนและช่วยเหลือส่วนราชการพลเรือน และภาคเอกชนในการพัฒนาเพื่อเสริม
ความมั่นคงรวมถึงพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของคนและชุมชน ให้ดีขึ้น
รวมทั้งการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๓.๒ พัฒนาการฉันทกกำลังและทรัพยากรจากทุกภาคส่วน
บูรณาการความร่วมมือจากทั้งในประเทศและนอกประเทศ เพื่อเตรียมพร้อมช่วยเหลือ
และบรรเทาผลกระทบจากภัยคุกคามทุกรูปแบบโดยเฉพาะการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย

๒.๔ ประเด็นการสร้างความเข้มแข็งภาคประชาชน จำนวน ๑
กลยุทธ์คือ พัฒนาเสริมสร้างกำลังประชาชน ทหารกองหนุน ทหารนอกประจำการ
ทหารผ่านศึกทุกประเภท เพื่อมุ่งไปสู่การออมกำลังและชดเชยอำนาจกำลังรบ
ของกองทัพที่มีอยู่อย่างจำกัดในยามสงคราม รวมทั้งการแจ้งเตือนด้านการข่าวด้วย
การเสริมสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมป้องกันประเทศ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูล
อย่างเป็นระบบ

๒.๕ ประเด็นการปฏิบัติการทางทหารเพื่อรักษาอธิปไตยและผลประโยชน์แห่งชาติจำนวน ๘ กลยุทธ์ ได้แก่

๒.๕.๑ พัฒนาขีดความสามารถทางทหารเพื่อการป้องปรามแก้ไข และยุติความขัดแย้งด้วยการปฏิบัติการร่วมเป็นหลัก

๒.๕.๒ พัฒนาปฏิบัติการไซเบอร์เพื่อความมั่นคงด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

๒.๕.๓ พัฒนาเทคโนโลยีอวกาศเพื่อการใช้งานดาวเทียมสื่อสาร ดาวเทียมถ่ายภาพด้านความมั่นคง และการสังเกตการณ์ทางอวกาศด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒.๕.๔ พัฒนาระบบข่าวกรองเพื่อการแจ้งเตือนภัยคุกคามทางทหาร โดยจัดให้มีระบบฐานข้อมูลข่าวกรองร่วม ด้วยความร่วมมืออย่างเป็นเอกภาพในประชาคมข่าวกรอง หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานข่าวกรองต่างประเทศ และการพัฒนาระบบข่าวกรองทางยุทธศาสตร์ ทั้งในระดับนโยบาย ระดับอำนวยการข่าว และระดับปฏิบัติการข่าว

๒.๕.๕ พัฒนาระบบควบคุมบังคับบัญชาและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารราชการทั่วไปให้สามารถปฏิบัติการร่วมกันระหว่างหน่วยงานความมั่นคง

๒.๕.๖ พัฒนางานการกำลังสำรองกิจการกำลังพลสำรอง และระบบการระดมสรรพกำลังอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งไปสู่กำลังพลสำรองอาสาสมัคร การบรรจุทดแทนกำลังประจำการบางตำแหน่งในยามปกติ การบริหารจัดการกิจการกำลังพลสำรองด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยสามารถใช้กำลังสำรองเพื่อป้องกันประเทศและบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีระบบการตอบแทนที่เหมาะสมและสามารถรองรับการขยายกำลังในยามสงครามสำหรับการปฏิบัติการทางทหารทุกด้านที่มีความขัดแย้งการพัฒนา ระบบทหารกองประจำการอาสาสมัคร ให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

๒.๕.๗ พัฒนาระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมเพื่อมุ่งไปสู่ การพึ่งพาตนเอง ด้วยความร่วมมือกับมิตรประเทศและภาคเอกชน รวมทั้งแสวงหา แหล่งส่งกำลังบำรุงจากมิตรประเทศเพื่อใช้เมื่อมีความจำเป็น

๒.๕.๘ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ มาตรฐานทางทหาร กิจกรรมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและ การพลังงานทหาร เพื่อสร้างหลักประกันให้แก่กองทัพบนพื้นฐานการพึ่งพาตนเอง โดยบูรณาการขีดความสามารถของทุกภาคส่วน มุ่งเน้นการสนับสนุนให้ภาคเอกชน สามารถทำการผลิตเพื่อใช้ในราชการ และเพื่อการพาณิชย์

๒.๖ แผนการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กท. ระยะเวลาที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

กระทรวงกลาโหม (กท.) เป็นหน่วยงานด้านความมั่นคง ที่มีหน้าที่ และอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ในการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขต และเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อย ของประชาชน และการพัฒนาประเทศและช่วยเหลือประชาชน นอกจากนี้ยัง รับผิดชอบในประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต แผนแม่บทย่อยด้าน อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ กท. จึงได้กำหนดเป้าหมายระยะยาวให้ “กท. ผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์เฉพาะรายการที่จำเป็นเพื่อความพร้อมรบ และสนับสนุน ให้ภาคเอกชนดำเนินกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพื่อผลิตใช้ในราชการและ เพื่อการพาณิชย์”

แนวความคิดในการดำเนินการ

แผนการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กท. ระยะเวลาที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนรองรับแผนระดับที่ ๓ ของ กท. ซึ่งเป็น กรอบการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของ กท. โดยจัดตั้งคณะ อนุกรรมการด้านอุตสาหกรรมความมั่นคงภายใต้คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรม

แห่งชาติ (กอช.) ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ที่แบ่งออกเป็น ๔ ระยะ คือ ระยะที่ ๑ ปฏิรูป (๒๕๖๓-๒๕๖๕) ระยะที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็ง (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ระยะที่ ๓ ส่งผ่านสู่เอกชน (๒๕๗๑-๒๕๗๕) และระยะที่ ๔ เกิดความยั่งยืน (๒๕๗๖-๒๕๘๐) ให้บรรลุเป้าหมายตามที่ยุทธศาสตร์ชาติกำหนดภายใต้ ๕ บทบาท ได้แก่ ๑) ผู้ใช้งาน (User) ๒) ผู้วิจัยและพัฒนา (Researcher) ๓) ผู้ผลิต (Manufacturer) ๔) ผู้ส่งเสริม ผู้ประกอบการและเสริมสร้างความร่วมมือ (Promotor) และ ๕) ผู้ควบคุมกิจกรรมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (Regulator) ปัจจุบันได้กำหนดแผนงานที่สำคัญในการพัฒนากิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศไว้ ดังนี้

บทบาท	แผนการดำเนินงานระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ผู้ใช้งาน	๑. การกำหนดเทคโนโลยีและยุทธศาสตร์ที่ต้องการพัฒนาตามความต้องการบรรจุใช้งานของเหล่าทัพ
	๒. การส่งเสริมใช้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป้องกันประเทศด้วยคำรับรองปริมาณการใช้งานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
ผู้วิจัย และพัฒนา	๑. การขับเคลื่อนโครงการวิจัยและพัฒนาเริ่มใหม่โดยการนำต้นแบบวิศวกรรมเข้าสู่สายการผลิต
	๒. การศึกษาความเป็นไปได้ของนโยบาย Defence Offset
	๓. การเสนอร่าง พ.ร.บ.มาตรฐานยุทธโรปกรณ์ พ.ศ.
ผู้ผลิต	๑. การจัดทำแผนการส่งเสริมการใช้งานผลิตภัณฑ์ของโรงงานภายในสังกัด กท. ๓ ปี (๖๘ - ๗๐) / ๕ ปี (๗๑ - ๗๕)
	๒. การขยายผลงานวิจัยเป็นการผลิตยุทธโรปกรณ์เพื่อใช้งาน ๑ โครงการ/ปี/เหล่าทัพ
ผู้ส่งเสริม	๑. การส่งเสริมเพิ่มเติมและแนวทางการปฏิบัติมาตรการทางภาษีที่ชัดเจน
	๒. โครงการพัฒนาพื้นที่รองรับอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ
	๓. โครงการร่วมทุนของ สทป.
ผู้ควบคุม	๑. การพัฒนาการให้บริการแบบดิจิทัล
	๒. การแก้ไขกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ

๒.๗ การจัดทำแผนการส่งเสริมการใช้งานผลิตภัณฑ์ของโรงงานภายใน สังกัด กท. ๓ ปี (ปี ๖๘-๗๐) และ ๕ ปี (ปี ๗๑-๗๕)

จากการประเมินประสิทธิภาพด้วยการหาอัตราส่วนมูลค่าการผลิตเฉลี่ย ๕ ปี เปรียบเทียบกับเงินเดือนต่อปี พบว่า โรงงานประเภทผลิต จำนวน ๗ โรงงาน ที่สามารถสร้างมูลค่าการผลิตได้ดี และพบว่าโรงงานประเภทผลิต จำนวน ๑๕ โรงงาน ที่มีมูลค่าการผลิต ต่ำกว่า มูลค่าเงินเดือนที่จ่ายไป ซึ่งโรงงานเหล่านี้ต้องการลูกค้าเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มรายได้ และจากการประชุมหารือร่วมกับโรงงานในสังกัด กท. ทั้ง ๔๐ แห่ง มีผลิตภัณฑ์ที่สำคัญและควรส่งเสริมให้เกิดการใช้งานภายในเหล่าทัพ ดังนี้

กลุ่ม	ผลิตภัณฑ์ / ยุทธภัณฑ์
อาวุธ ยุทธโศปกรณ์	ปืนเล็กยาว, เครื่องยิงลูกระเบิด, ค.อัตรตจจร, ป.อัตรตจจร, ลูกกระเบิดยิง ขนาด ๖๐/๘๑/๑๒๐ มม., กระสุนปืนใหญ่ ๑๐๕ มม., ดินสักรกระสุน, ก.ปล. ขนาด ๒๒ นิ้ว, ขนวนท้าย ก.ปล./ก.ปพ. และ ก.ปล. ขนาด ๕.๕๖ มม. เป็นต้น
ยานยนต์ทางบก	ยางนอกรถยนต์ และการซ่อมยานยนต์ เป็นต้น
ยานยนต์ ทางทะเล	การซ่อมเรือ ระบายขับน้ำไม่เกิน ๓๐๐ ตัน, ๕,๐๐๐ ตัน และ ๒๕,๐๐๐ ตัน เป็นต้น
อากาศยาน	การซ่อม ผลิต ประกอบ ติดตั้ง ดัดแปลง อากาศยาน และเครื่องยนต์ เป็นต้น
เทคโนโลยี สารสนเทศ	การซ่อม ดัดแปลง วิทยุ, เครื่องช่วยเดินอากาศ และเรดาร์ทั้งภาคพื้นและ ภาคอากาศ เป็นต้น
ผลิตภัณฑ์ตาม ความต้องการ ทั่วไป	แบตเตอรี่รถยนต์, ยาและเวชภัณฑ์, เครื่องแบบสนาม, รมบุคคล และ ถ่านอัลคาไลน์ เป็นต้น
อื่น ๆ	ตามที่แต่ละโรงงานสามารถผลิตสนับสนุน บก.ทท. และเหล่าทัพอื่น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑) ความต้องการผลิตภัณฑ์ ในระยะ ๓ ปี (ปี ๖๘-๗๐) และ ๕ ปี (ปี ๗๑-๗๕) จากโรงงานในสังกัด กท. ทั้ง ๔๐ แห่ง พร้อมข้อเสนอแนะของคุณลักษณะเฉพาะหรือมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ บก.ทท. และเหล่าทัพต้องการ

๒) แผนการผลิต/แผนการซ่อมบำรุง และแผนการพัฒนาโรงงานในสังกัด กท. ทั้ง ๔๐ แห่ง การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้ บก.ทท. และเหล่าทัพ ยอมรับ, ความคุ้มค่าในการลงทุน เพื่อขอรับงบประมาณรายจ่ายประจำปี (สภาวะปกติบริหารงานผ่านรัฐบาลและงบประมาณแผ่นดิน, สภาวะสงครามบริหารงานผ่านกฎอัยการศึกและการระดมสรรพกำลัง), จำเป็นต้องมีหรือไม่

๓) ค่าของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นฐานความต้องการในปัจจุบันของ โรงงานในสังกัด กท. จำนวน ๔๐ โรงงาน และ ยก.ทหาร รวมถึง ยก.เหล่าทัพ เสนอความต้องการตามแผนการซ่อมบำรุงยุทธโธปกรณ์, แผนการฝึกประจำปี และแผนการสำรองสงคราม เป็นกรอบความต้องการในปี ๖๙-๗๕

ทั้งนี้ รัฐบาลต้องให้การสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อความพร้อมรบและการพัฒนาโรงงานให้มีมาตรฐาน

๒.๘ คณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามนโยบายของกระทรวงกลาโหม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามนโยบายของกระทรวงกลาโหม โดยให้ปลัดกระทรวงกลาโหม เป็นหัวหน้าคณะทำงาน รองปลัดกระทรวงกลาโหม สายงานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร และผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ เป็นรองหัวหน้าคณะทำงาน มีคณะทำงานประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณกลาโหม, เสนาธิการทหาร, เสนาธิการทหารบก, เสนาธิการทหารเรือ, เสนาธิการทหารอากาศ, นายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำปลัดกระทรวงกลาโหม, เจ้ากรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม และ

ผู้อำนวยการศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร เป็นคณะทำงานและเลขานุการ

มีหน้าที่และอำนาจในการให้คำแนะนำ ติดตาม กำกับดูแล ในการบูรณาการขีดความสามารถที่ต้องการของกองทัพกับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อพัฒนางานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของกองทัพ และสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างแท้จริง โดยให้พิจารณาปรับปรุงระบบการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร หน่วยงาน และคณะกรรมการของ กท. ที่มีอยู่สร้างขีดความสามารถของโรงงานในสังกัด กท. เพื่อรองรับความต้องการที่จำเป็นในด้านยุทธการของเหล่าทัพ และเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้กับรัฐบาลว่า กท. สามารถสร้างหลักประกันด้านความพร้อมรับรองรับภัยคุกคามในระยะ ๕ ปี ได้เป็นอย่างดี ซึ่งการที่จะทำให้โรงงานภายในสังกัด กท. ที่ถูกสร้างขึ้นมาตามวัตถุประสงค์ด้านความมั่นคง อยู่ได้อย่างยั่งยืนพร้อมทั้งรับงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อไปปรับปรุงโรงงานให้ทันสมัย ทันทสมัย คงต้องเพิ่มปริมาณการใช้งานภายในเหล่าทัพ เพื่อแสดงให้เห็นว่าโรงงานเหล่านี้มีความจำเป็น และมีความคุ้มค่าที่จะทำการลงทุนเพิ่มเติม โดยกำหนดเป้าหมาย คือ การผลิตและบรรจุใช้งานในอัตราของเหล่าทัพ ตลอดจนการสนับสนุนนโยบายชดเชยการนำเข้ายุทธโศปกรณ์ (Defence Offset)

บทที่ ๓

ปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
เพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ

บทที่ ๓

ปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ

ในการประเมินโอกาสทางการตลาดร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการนั้น พบว่า จากสถานการณ์ความขัดแย้งในยุโรป ได้ใช้ยุทธโศปกรณ์ในคลังสำรองของประเทศที่เกี่ยวข้องสูงมาก และต้องใช้เวลาอย่างน้อย ๑๐ ปี ในการผลิตเพื่อสำรองคลัง นอกจากนี้มีปริมาณการสะสมอาวุธและการลงทุนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลางสูงขึ้น ส่งผลให้มีการซื้อขายยุทธโศปกรณ์ทั่วโลกเพิ่มขึ้นในปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๓.๗ และมีแนวโน้มที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ทั้งนี้ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการผลิต ๔ กลุ่มผลิตภัณฑ์ และมีโอกาสที่จะแข่งขันในตลาดโลก โดยการขายอาวุธและยุทธโศปกรณ์ที่เป็นระบบให้แก่กลุ่มประเทศอาเซียน ตะวันออกกลาง และแอฟริกา รวมถึงผลิตชิ้นส่วนให้แก่ผู้ผลิตชั้นนำในสหรัฐฯ และยุโรปได้

ในส่วนตลาดอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทยนั้น จากการประเมินร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรม โดยพิจารณาจากยุทธศาสตร์ของเหล่าทัพ การจัดหาทดแทนยุทธโศปกรณ์ที่มีอายุการใช้งานนาน และความต้องการผลิตภัณฑ์ของส่วนราชการพลเรือน ในห้วง ๒๐ ข้างหน้า พบว่า ภาครัฐมีความต้องการในการจัดหายานพาหนะเพื่อความมั่นคง เรือรบ UAV อาวุธปืน และกระสุน โดยมีมูลค่ารวมมากกว่า ๒ แสนล้านบาท ซึ่งถ้ามีการผลิตในประเทศทั้งหมด จะมีเม็ดเงินจะอยู่ในระบบเศรษฐกิจไทยแตกต่างกันไปตามขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และมูลค่าชิ้นส่วนที่ต้องนำเข้าในแต่ละกลุ่มผลิตภัณฑ์ โดยประเมินว่าจะมีมูลค่าที่เกิดขึ้นในประเทศไทยจะอยู่ระหว่างร้อยละ ๑๕-๒๕ ในกลุ่มยานพาหนะ เรือรบ และ UAV รวมถึงประมาณร้อยละ ๗๐-๘๐ ในกลุ่มอาวุธปืนและกระสุนที่สามารถผลิตชิ้นส่วน

ในประเทศได้มาก โดยในภาพรวมของตลาดในประเทศ คิดเป็นมูลค่าสูงสุดที่ส่งผลให้เม็ดเงินอยู่ในระบบเศรษฐกิจไทยมากกว่า ๖๙,๐๐๐ ล้านบาท

แม้ว่า ตลาดอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทยทั้งในส่วนที่เป็นการดำเนินการของ ศอพท. วท.กท. และ สทป. และในส่วนที่เป็นการดำเนินการของบริษัทเอกชน จะมีโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถของยุทธโศปกรณ์ และสร้างมูลค่าทางการตลาดให้กับประเทศได้ แต่ก็พบว่า ปัจจุบันยังมีประเด็นปัญหาที่ทำให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศไม่สามารถเดินหน้าได้อย่างเต็มกำลัง ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่เป็นข้อจำกัดทางกฎหมายที่ยังไม่มีการพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและการพัฒนาขีดความสามารถป้องกันประเทศของนานาประเทศ ซึ่งปัญหาการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ สามารถสรุปเป็นปัญหาของแต่ละหน่วยงาน ดังนี้

๓.๑ ปัญหาระดับหน่วยงาน

๓.๑.๑ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร (ศอพท.)

จากการจัดทำแนวทางการส่งเสริมผู้ประกอบการภาคเอกชนของไทยร่วมกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) และ สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ทำให้สามารถวิเคราะห์ประเด็นหลักของปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ได้ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ยานพาหนะเพื่อความมั่นคง โดยเป็นยานเกราะที่มีอายุการใช้งานมาก และอาจมีการจัดหาทดแทนในอนาคต อาทิ ยานเกราะล้อยาง ๔x๔ ทดแทน V100 หรือ V150, ยานเกราะสายพานสะเทินน้ำสะเทินบก ทดแทน AAV-7A1 และ ยานเกราะสายพาน ทดแทน M113 จะมีมูลค่ารวมประมาณ ๕๑,๒๐๐ ล้านบาท

ทั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นผลงานการออกแบบโดยคนไทย แต่ต้องใช้วัตถุดิบมากกว่าร้อยละ ๖๐ เช่น เหล็กแผ่นรีดร้อนเจือ, เครื่องยนต์, เกียร์, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และอาวุธ ที่ต้องนำเข้ามาเพื่อประกอบในประเทศ โดยชิ้นส่วนที่สามารถผลิตได้ในประเทศ ประกอบด้วย เปลือกเกราะ, ล้อยาง และชิ้นส่วนย่อย

อื่น ๆ มีมูลค่าประมาณร้อยละ ๓๐ ของมูลค่าต่อคัน จึงประเมินมูลค่างบประมาณที่ไหลเวียนในประเทศไว้ที่ประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทใน ๒๐ ปีข้างหน้า โดยกลุ่มยานเกราะมีอุปสรรคที่สำคัญด้านภาษี การแข่งขันกับยานพาหนะที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ การขายให้ต่างประเทศแบบรัฐต่อรัฐ และการพัฒนา Supply chain ในประเทศ

กลุ่มที่ ๒ อุตสาหกรรมต่อเรือรบ โดยเป็นประเภทเรือที่มีอายุการใช้งานมากและอาจมีการจัดหาทดแทน หรือเป็นไปตามยุทธศาสตร์ ทร. หรือตามความต้องการของหน่วยงานรักษากฎหมายในทะเล อาทิ ศรชล., กรมเจ้าท่า, กรมประมง ฯลฯ โดยเป็นกลุ่มเรือฟรีเกต เรือ OPV เรือเอนกประสงค์ และเรือตรวจการณ์ขนาดเล็ก จะมีมูลค่ารวมประมาณ ๘๗,๐๐๐ ล้านบาท

ทั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นผลงานการออกแบบโดยคนไทยหรือซื้อแบบมาต่อเรือในไทย แต่ต้องใช้วัตถุดิบมากกว่าร้อยละ ๖๐ โดยมูลค่า อาทิ เหล็ก แผ่นรีดร้อนเจือ, เครื่องยนต์, เกียร์, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เซอร์ และอาวุธทางเรือต่าง ๆ ต้องนำเข้ามาเพื่อประกอบในประเทศ โดยชิ้นส่วนที่สามารถผลิตได้ในประเทศ คือ การต่อตัวเรือและประกอบเรือ คิดเป็นเงินที่อยู่ในประเทศ ถ้ามีการผลิตในไทยประมาณร้อยละ ๑๕-๒๕ ของมูลค่าต่อลำ หรือประมาณ ๑๗,๐๐๐ ล้านบาทเศษใน ๒๐ ปีหน้า โดยการต่อเรือมีอุปสรรคที่สำคัญด้านภาษี การใช้งานในประเทศ และการพัฒนาอุตสาหกรรมเหล็กในประเทศ

กลุ่มที่ ๓ อากาศยานไร้คนขับ เป็นโอกาสที่เกิดขึ้นจากตามสมุดปกขาว ทอ., ยุทธศาสตร์ ทร. และความต้องการของหน่วยงานพลเรือนที่มีความต้องการ UAV ขนาดใหญ่ติดอาวุธ, ขนาดกลางตรวจการณ์ระยะไกล, ขนาดเล็กตรวจการณ์, Mini และเพื่อการขนส่ง จะมีมูลค่ารวมประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท

ทั้งนี้ ส่วนใหญ่วัตถุดิบมากกว่าร้อยละ ๖๐ อาทิ เครื่องยนต์ ระบบควบคุมระยะไกล บริการสื่อสารดาวเทียม และระบบอิเล็กทรอนิกส์ต้องนำเข้ามาเพื่อประกอบในประเทศ โดยไทยสามารถผลิตลำตัว composite material

คิดเป็นประมาณร้อยละ ๑๕-๒๕ ของมูลค่าต่อระบบ หรือประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ใน ๒๐ ปีหน้า โดยการสร้าง UAV มีอุปสรรคที่สำคัญด้านพื้นที่ทดสอบ การมาตรฐาน และชิ้นส่วนสำคัญที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งได้มีการเสนอแนะการแก้ปัญหา เป็นการเสนอ ร่าง พ.ร.บ.มาตรฐานทางทหาร พ.ศ., การพัฒนาห้องทดสอบมาตรฐาน และสนามทดสอบที่เกี่ยวข้อง และการผลิตชิ้นส่วนสำคัญในประเทศต่อไป

กลุ่มที่ ๔ อารูสปืนและกระสุน สามารถพิจารณาแยกย่อยในรายละเอียดประเภทของปืนและกระสุน ๓ รูปแบบ ได้แก่

๑) ปืนสั้น/ปืนพก/ปืนยาว มีการนำเข้าโดยหน่วยงานรัฐเป็นปกติทุกปี ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ กระบอก/ปี และมีการนำเข้าโดยร้านค้าเอกชน จำนวน ๕๓๒ ร้านค้า มีโควตานำเข้าปืน จำนวน ๔๐,๐๐๐ กระบอก/ปี มูลค่าการตลาดรวมต่อปี ๗,๐๐๐ ล้านบาท นั้น นายทะเบียน (มท.) ยังไม่ได้อนุญาตให้มีการจดทะเบียนที่ผลิตในประเทศเพื่อขายในตลาดในประเทศ และหน่วยงานรัฐสามารถซื้ออารูสปืนจากผู้ประกอบการไทยได้ แต่ยังไม่มีการซื้อเพื่อใช้งานอย่างเป็นทางการ มีเพียงการซื้อมาเพื่อทดลองใช้หรือโครงการวิจัยเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้ประกอบการไทยมีขีดความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนอารูสปืนได้เกือบทุกชิ้น ยกเว้นลำกล้อง คิดเป็นมูลค่าที่เกิดขึ้นในประเทศประมาณร้อยละ ๗๐-๘๐ ของมูลค่าปืน หรือประมาณมากกว่า ๒,๒๐๐ ล้านบาท/ปี

๒) ปืนเล็กยาวที่เป็นอาวุธสงครามนั้น มีการใช้งานในกองทัพมากกว่า ๔๐๐,๐๐๐ กระบอก โดยจำนวนมากมีอายุการใช้งานมากกว่า ๔๐ ปี จำเป็นต้องซ่อมแซมหรือจัดหาทดแทน มูลค่าการตลาดโดยรวมประมาณ ๓๒,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ผู้ประกอบการไทยสามารถผลิตได้เกือบทุกชิ้นส่วน ยกเว้นลำกล้อง มีมูลค่าทางเศรษฐกิจในประเทศประมาณร้อยละ ๗๐-๘๐ ของมูลค่าปืน หรือประมาณ ๒๔,๐๐๐ ล้านบาท ใน ๒๐ ปีข้างหน้า โดยการผลิตอารูสปืนเล็กยาวมีอุปสรรคและข้อเสนอนแนะที่สำคัญเรื่องขั้นตอนการอนุญาตการส่งออกต้องลดระยะเวลาลง โดยเฉพาะการตรวจสัญญาในการขายแบบ G to G, การส่งเสริมผู้ประกอบการโดยใช้คลังทัณฑ์บน และ FREE ZONE,

การพัฒนา Supply chain ให้สามารถผลิตล้าก้องปืนในประเทศ และผลิตเหล็กคุณภาพสูงต่อไป

๓) กระสุนปืน มีการผลิตและประกอบในประเทศเพื่อขายภายในประเทศ โดยเป็นโรงงานของกองทัพและโรงงานผลิตอาวุธเอกชน มีมูลค่าการขายรวมต่อปีประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท และมีเม็ดเงินหมุนเวียนในไทยมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของมูลค่ากระสุน หรือ ๓๗๕ ล้านบาท/ปี ทั้งนี้ กลุ่มผลิตภัณฑ์กระสุนมีอุปสรรคในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือวิธีปฏิบัติเพื่อการส่งออก, การขายให้ต่างประเทศยังไม่มีความสะดวก, การผูกขาด supplier ที่ผลิตล้าลือก (Cellulose) จากจีน และชิ้นส่วน Primer ไม่สามารถผลิตได้เองโดยเอกชน ในประเทศและปัจจุบันหาซื้อได้ยากจากต่างประเทศและมีราคาสูงเนื่องจากอุปสงค์ที่เกิดจากสงครามในยุโรป ซึ่งจะต้องมีการหารือในแนวทางการแก้ไขกฎหมายและส่งเสริมการพัฒนาการผลิตชิ้นส่วนสำคัญในประเทศต่อไป

๓.๑.๒ กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม (วท.ภท.) ได้ทำการรวบรวมประเด็นปัญหาไว้ ดังนี้

๑) งบประมาณการวิจัยและพัฒนาการทหาร (งบประมาณการวิจัย) มีน้อยและจำกัด โดยพบว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของงบประมาณที่เสนอขอตามที่ได้จากการรวบรวมความต้องการงบประมาณการวิจัยจากเหล่าทัพ

๒) ผลงานวิจัยและพัฒนาที่สามารถนำไปสู่การผลิตใช้งานในเหล่าทัพยังมีจำนวนน้อย เนื่องจากยังขาดการสนับสนุนและส่งเสริมจากหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องของเหล่าทัพ อย่างแท้จริง

๓) เหล่าทัพ ยังให้ความสำคัญกับการจัดซื้อยุทธโปกรณ์จากต่างประเทศมากกว่าที่จะสนับสนุนให้มีการนำผลงานวิจัยและพัฒนาการผลิตใช้งานทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ ทำให้ประเทศเสียดุลการค้า และไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามที่กำหนดไว้ในนโยบาย

๔) มีผลงานวิจัยและพัฒนาที่ถึงแม้ว่าจะผ่านการรับรองมาตรฐานทางทหารแล้ว และได้เตรียมงบประมาณเพื่อนำผลงานวิจัยดังกล่าวไปผลิตใช้งาน

แต่ต่อมาได้ยกเลิกและส่งคืนงบประมาณดังกล่าว แล้วไปจัดหาจากต่างประเทศแทน โดยการปรับแก้ Spec

๕) การรับรองมาตรฐานยุโรปกรณีของเหล่าทัพและกระทรวงกลาโหม ยังมีข้อจำกัดบางประการ เนื่องจากไม่มีกฎหมายรองรับให้สามารถดำเนินการได้ เช่น การรับรองสายการผลิต และการรับรองงานงานการผลิต (Lot การผลิต)

๓.๑.๓ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) ได้ทำการรวบรวมประเด็นปัญหาไว้ ดังนี้

๑) ขาดการบูรณาการทรัพยากร และนโยบายระดับชาติด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

๒) การดำเนินงานต้องใช้ทรัพยากรในการดำเนินการสูง

๓) กฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบต่าง ๆ มีข้อจำกัด และยังไม่สอดคล้องหรือเกื้อกูล

๔) ยังไม่มีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในด้านการรับรองมาตรฐานยุโรปกรณีในระดับประเทศ

๕) ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

๖) ปิ่นที่เข้าชาย พ.ร.บ.ควบคุมยุทธภัณฑ์ฯ สามารถขออนุญาตได้ที่กรมการอุตสาหกรรมทหาร ไม่มี ปัญหาแต่กรณีที่เป็นเข้าชาย พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ เช่น ปืนพก ซึ่งปัจจุบันมีการนำเข้าจากต่างประเทศอย่างเดียวทางหน่วยงานที่รับผิดชอบคือกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ยังไม่เคยออกใบอนุญาตทำ และเมื่อมีการเสนอขอใบอนุญาตก็ยังไม่สามารถดำเนินการให้ได้

๓.๑.๔ ภาคเอกชนต้องการให้หน่วยงานได้พิจารณาแก้ไขสิ่งที่จะทำให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศเกิดและดำรงอยู่ได้ มีดังนี้

๑) เรื่องค่าภาษีนำเข้าทางศุลกากร การนำเข้าสินค้ายุทธภัณฑ์สำเร็จรูปจากต่างประเทศ ได้มีกำหนดให้สิทธิยกเว้นอากรขาเข้าตามพิกัด ๘๗๑๐

ฟรีอากร แต่การนำเข้าส่วนประกอบ องค์กรประกอบ เช่นเครื่องยนต์พิกัด ๘๔๐๘.๒๐.๒๓ วัสดุดิบ เช่น แผ่นเหล็ก, เกราะป้องกันกระสุน ป้องกันระเบิด เพื่อมาทำการผลิตและมาประกอบโดยใช้สิทธิ์ตามประกาศกรมศุลกากร ประเภท ๑๓ ภาค ๔ หลังจากได้ชำระค่าภาษีนำเข้าเป็นสินค้ายุทธภัณฑ์ มีปัญหาขณะนำของออกจากท่าเรือ ไม่สามารถนำของออกจากท่าเรือได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตรวจปล่อยสินค้าออกจากท่าเรือ แจ้งว่าเป็นสินค้าที่มีพิกัดเฉพาะ ไม่สามารถใช้พิกัด ๘๗๑๐ เป็นการสำแดงเท็จ ชำระค่าภาษีไม่ถูกต้อง จะต้องไปชำระภาษีเพิ่ม และเสียค่าปรับ

๒) เรื่องการใช้สิทธิบริษัท SME ด้วยทางกรมบัญชีกลาง ได้มีพระราชบัญญัติช่วยเหลือบริษัท SME โดยให้สิทธิบวกเพิ่ม ๑๐% แก่บริษัท SME ที่เข้าร่วมแข่งขันประกวดราคาในการประมูลของหน่วยงานราชการ ในกรณีโรงงานผู้ผลิตยุทธภัณฑ์ ซึ่งเป็นเรื่องอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศที่ต้องมีเทคโนโลยีสูง มีการลงทุนเครื่องจักรและเครื่องมือที่มีมูลค่าสูงซึ่งเลยขั้นของการเป็นบริษัท SME ดังนั้น เมื่อมีการแข่งขันประกวดราคาในหน่วยงานของกองทัพ ยุทธภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศ จึงมักสู้ราคาบริษัท SME ไม่ได้ ด้วยบริษัท SME มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า และมักเป็นผู้นำเข้ายุทธภัณฑ์จากต่างประเทศ โดยที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการโดยเปิดให้มีการแข่งขันอย่างเปิดกว้าง แต่ไม่ได้ตรวจสอบศักยภาพของผู้ประกอบการทำให้เกิดความเสียหายกับอุตสาหกรรมที่มีอยู่ และท้ายที่สุดกองทัพก็จะไม่ได้รับสินค้าที่มีคุณภาพ และไม่พอใจให้ผู้ประกอบการภายในประเทศสนใจที่จะลงทุนขยายศักยภาพของโรงงานให้สูงกว่าระดับ SME

โดยสรุป ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย ภาครัฐและภาคเอกชน ประกอบด้วย ๖ ประการได้แก่

๑. ปัญหาด้านข้อกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบต่าง ๆ

เนื่องจากกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันเป็นกฎหมายที่ถูกร่างมาตั้งแต่ประเทศไทยยังไม่มีภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ขาดความทันสมัยไม่เข้ากับสถานการณ์ ทำให้เป็นข้อจำกัดในการบริหารงานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ อาทิ พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง

และสิ่งเทียบอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๙๐, ร่าง พ.ร.บ.ควบคุมการส่งออกยุทธภัณฑ์ ไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. (กท.), ขั้นตอนการอนุญาตการส่งออก และการตรวจสัญญาในการขายแบบรัฐต่อรัฐ (Government to Government: G to G) เป็นต้น ดังกรณี ปืนที่เข้าขาย พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ เช่น ปืนพก ต้องนำเข้าจากต่างประเทศอย่างเดียว เนื่องจากหน่วยงานที่รับผิดชอบคือกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ยังไม่เคยออกใบอนุญาตให้ทำได้ ถึงแม้จะมีการเสนอขอใบอนุญาต ก็ยังไม่สามารถดำเนินการให้ได้ นอกจากนี้ จาก พ.ร.บ.ควบคุม ยุทธภัณฑ์ ๒๕๓๐ ห้ามมิให้ “ภาคเอกชนครอบครองอาวุธปืนและส่วนประกอบของอาวุธดังกล่าว” ในความเป็นจริงภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในประเทศไทย มีผู้ผลิตเรือรบ รถถัง รถเกราะ และเหล่าทัพมีความต้องการที่จัดหารถ เรือ พร้อมระบบอาวุธ แต่การติดตั้งระบบอาวุธหนักประจำรถหรือเรือ ต้องมีเชื่อมต่อ ระบบ ทดสอบทดลอง จำเป็นต้องมีการวิจัยและพัฒนา แต่การที่ไม่สามารถครอบครองอาวุธ เป็นการปิดกั้นการพัฒนา และโอกาสของของภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย

๒. ปัญหาด้านต้นทุนในการผลิตสูงเนื่องจากต้องนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศ

ในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ การผลิตยานเกราะ ต่อเรือ การสร้าง UAV และกลุ่มผลิตภัณฑ์กระสุน ภาคเอกชนภายในประเทศ ไม่สามารถผลิตขึ้นส่วนได้เอง ต้องนำเข้าจากต่างประเทศและมีราคาสูง ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น นอกจากนี้ ภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ มีต้นทุนแฝงอันเป็นรายได้ของภาครัฐคือ ภาษีนำเข้า และสรรพสามิต อันเกิดจากกระบวนการจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกันของกระทรวงกลาโหม และกรมศุลกากร มีทิศทางที่แตกต่างกันระหว่างอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์และอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ในการส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมปลายน้ำ ที่มีการใช้เทคโนโลยี การสร้างมูลค่าที่สูง (Economic Multiplier) และใช้ทรัพยากร (Resource) น้อย เช่น อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ ประเทศไทยก็มีนโยบายนี้เช่นกัน โดย ให้สิทธิประโยชน์ของ BOI กับอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์และจัดภาษีนำเข้ารถทั้งคัน สูงกว่าการนำเข้าชิ้นส่วน

มาประกอบ เช่น ภาษีรถ ๑๕๐-๓๐๐% ภาษีชิ้นส่วน ๑๐-๔๐% ในขณะนี้ ภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศกลับเป็นในทิศทางที่ตรงข้ามกัน ภาษีนำเข้ารถเกราะ ทั้งคัน HS code เป็น 87100000 อัตราอากร ๐ % แต่ภาษีชิ้นส่วนเป็น ๑๐-๔๐ % จึงทำให้ภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมีต้นทุนสูงกว่า ทำให้ขีดความสามารถ ในการแข่งขันลดลง⁵

๓. ปัญหาด้านนโยบายและการจัดหายุทโธปกรณ์ของกองทัพ

เหล่าทัพจัดซื้อยุทโธปกรณ์จากต่างประเทศ มากกว่าที่จะสนับสนุนให้ มีการนำผลงานวิจัยและพัฒนาผลิตใช้งานทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ ทำให้ประเทศเสียดุลการค้า และไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามที่กำหนดไว้ใน นโยบาย นอกจากนี้ จากการศึกษาของ กานต์ กุลหิรัญ (๒๕๖๖)⁶ พบว่า เหล่าทัพยังไม่มั่นใจกับศักยภาพภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในประเทศไทยโดยมักจะระบุ ในข้อกำหนดว่า “สินค้าที่จัดหาลงต้องมีประจำการในประเทศผู้ผลิต” เนื่องจากเหล่าทัพ ในประเทศไทยยังไม่มีจัดหาให้มีประจำการ จึงทำให้ประเทศไทยไม่ได้เป็นผู้ผลิต เป็นการปิดโอกาสภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในประเทศไทย นอกจากนี้ เนื่องจากระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง บังคับว่าต้องมีผู้เสนออย่างน้อย ๓ ราย เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในประเทศไทยยังไม่มีผู้ประกอบการ จำนวนมากพอ การประมูลงานหลายครั้งจึงไม่สามารถ ดำเนินการจากในประเทศได้ อีกทั้ง ระบุว่าต้องซื้อจากผู้เสนอราคาต่ำที่สุด เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมป้องกัน ประเทศไทยมีต้นทุนที่สูงกว่า จึงไม่สามารถแข่งขันราคากับต่างชาติได้

๔. ปัญหาด้านการรับรองมาตรฐานยุทโธปกรณ์ของเหล่าทัพและ กระทรวงกลาโหม

ด้านการรับรองมาตรฐานยุทโธปกรณ์ของเหล่าทัพและกระทรวง กลาโหม ยังมีข้อจำกัดบางประการ เนื่องจากไม่มีกฎหมายรองรับให้สามารถดำเนินการได้ เช่น การรับรองสายการผลิต และการรับรองวงงานการผลิต อีกทั้งยังไม่มี

⁵ กานต์ กุลหิรัญ (๒๕๖๖)

⁶ กานต์ กุลหิรัญ (๒๕๖๖)

หน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในด้านการรับรองมาตรฐานยุโรปกรณีในระดับประเทศ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การนำผลการวิจัยและพัฒนาด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศไปสู่ การผลิตเชิงพาณิชย์

๕. ปัญหาด้านการขาดการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศและขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ

เนื่องจากหน่วยงานรับผิดชอบด้านการวิจัยทางทหาร (วท.กท.) มี งบประมาณจำกัดในการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการทหาร โดยเฉพาะงบประมาณ การวิจัย โดยพบว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของงบประมาณที่เสนอ ซึ่งได้จากการรวบรวมความต้องการงบประมาณการวิจัยจากเหล่าทัพ นอกจากนี้ ผลงานวิจัยและพัฒนาที่สามารถนำไปสู่การผลิตใช้งานในเหล่าทัพ ยังมีจำนวนน้อย เนื่องจากยังขาดการสนับสนุนและส่งเสริมจากเหล่าทัพอย่างแท้จริง อีกทั้ง ยังมีปัญหาการขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การส่งเสริม อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทยในอนาคต

๖. ปัญหาการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของภาคเอกชน

ภาครัฐให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ กับภาคเอกชน แต่ด้วยระเบียบบาง ประการทำให้ภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศไม่สามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ ดังกล่าวได้ เช่น สิทธิประโยชน์พื้นที่ปลอดอากร (Free Zone) ภาคอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศ ไม่สามารถใช้ได้ เนื่องจาก พื้นที่ปลอดอากร (Free Zone) เป็นพื้นที่ เสมือนนอกราชอาณาจักรไทย พ.ร.บ.ควบคุมยุทธภัณฑ์ ๒๕๓๐ ไม่สามารถควบคุม ยุทธภัณฑ์ในพื้นที่ปลอดอากร (Free Zone) ได้ ภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ จึงไม่สามารถเข้าถึงสิทธิ ประโยชน์ดังกล่าวได้

กรณีภาชีนำเข้าทางศุลกากร การนำเข้าสินค้ายุทธภัณฑ์สำเร็จรูปจาก ต่างประเทศ ได้มีกำหนดให้สิทธิยกเว้นอากรขาเข้าตามพิกัด ๘๗๑๐ ฟรีอากร แต่การนำเข้าส่วนประกอบ องค์กรประกอบ เช่น เครื่องยนต์ พิกัด ๘๔๐๘.๒๐.๒๓ แผ่นเหล็ก, เกราะป้องกันกระสุน/ป้องกันระเบิด เพื่อมาทำการผลิตและมาประกอบโดย ใช้สิทธิตามประกาศกรมศุลกากร ประเภท ๑๓ ภาค ๔ หลังจากได้ชำระค่าภาชีนำเข้า

เป็นสินค้ายุทธภัณฑ์ แต่ยังมีปัญหาขณะนำของออกจากท่าเรือ ไม่สามารถนำของออกจากท่าเรือได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตรวจปล่อยสินค้าออกจากท่าเรือ แจ้งว่า เป็นสินค้าที่มีพิกัดเฉพาะ ไม่สามารถใช้พิกัด ๘๗๑๐ จึงเป็นการสำแดงเท็จ และชำระค่าภาษีไม่ถูกต้อง จะต้องไปชำระภาษีเพิ่ม และเสียค่าปรับ จึงเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

กรณีการใช้สิทธิประโยชน์บริษัท SME โรงงานผู้ผลิตยุทธภัณฑ์ ซึ่งเป็นเรื่องอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศที่ต้องมีเทคโนโลยีสูง มีการลงทุนเครื่องจักรและเครื่องมือที่มีมูลค่าสูง ซึ่งเลยขั้นของการเป็นบริษัท SME เมื่อมีการแข่งขันประกวดราคาในหน่วยงานของกองทัพ ยุทธภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศ จึงมักสู้ราคาบริษัท SME ไม่ได้ ด้วยบริษัท SME มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า และมักเป็นผู้นำเข้ายุทธภัณฑ์จากต่างประเทศ โดยที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการโดยเปิดให้มีการแข่งขันอย่างเปิดกว้าง แต่ไม่ได้ตรวจสอบศักยภาพของผู้ประกอบการ ทำให้เกิดความเสียหายกับอุตสาหกรรมที่มีอยู่ และท้ายที่สุดกองทัพก็จะได้ไม่รับสินค้าที่มีคุณภาพ และไม่สนใจให้ผู้ประกอบการภายในประเทศสนใจที่จะลงทุนขยายศักยภาพของโรงงานให้สูงกว่าระดับ SME

สรุป

จากการรวบรวมปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ พบว่าประเด็นปัญหาหลักยังคงเป็นการขาดนโยบายที่ชัดเจนและสอดคล้องกันทั้งระบบระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ และกฎหมายที่ใช้อยู่ไม่ตอบรับกับสถานการณ์ปัจจุบัน มาตรการทางภาษี การขาดมาตรฐานของยุทธภัณฑ์ การขาดแคลนบุคลากรขาดความประสานกันทั้งระบบ ข้อจำกัดด้านเงินลงทุน เงินสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาตลอดจนงบประมาณ รวมทั้งการขาดความคำนึงถึงผลประโยชน์และผลลัพธ์ที่มีต่อความมั่นคงแห่งชาติเป็นสำคัญของภาคส่วนต่าง ๆ ด้วย จึงทำให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทยไม่สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหม

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ ที่มุ่งสู่การพัฒนาตอบสนองความต้องการของกองทัพไทย และพันธมิตรอาเซียน กำหนดเป้าหมายให้กระทรวงกลาโหม มีขีดความสามารถผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อความพร้อมในการรบ รวมถึงสนับสนุนให้ภาคเอกชน ดำเนินกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อการผลิตยุทโธปกรณ์สำหรับการใช้เอง ภายในกองทัพและจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพื่อการผลิตในเชิง การพาณิชย์

บทที่ ๔

ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการ การพัฒนา
อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สนับสนุนการเตรียม
ความพร้อมของกองทัพ

บทที่ ๔

ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการ การพัฒนา อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สนับสนุนการเตรียม ความพร้อมของกองทัพ

เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม
ป้องกันประเทศ ให้บรรลุตามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงและ
ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและ
เอกชนจึงได้ร่วมกันให้ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาและการเสริมสร้างศักยภาพใน
การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้ทัดเทียมและสามารถแข่งขันกับนานา
ประเทศได้ ดังนี้

๔.๑ ข้อเสนอแนะระดับหน่วยงาน

๔.๑.๑ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร (ศอพท.)

๑) การทำให้โรงงานภายในสังกัด กท. อยู่ได้อย่างยั่งยืนพร้อมทั้งรับ
งบประมาณเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงโรงงานให้ทันสมัย ต้องเพิ่มปริมาณการใช้งาน
ภายในเหล่าทัพเพื่อแสดงให้เห็นว่าโรงงานเหล่านี้มีความจำเป็น และมีความคุ้มค่า
ที่จะทำการลงทุนเพิ่มเติม

๒) การปรับปรุงกฎหมายและพัฒนาวิธีการปฏิบัติของกฎหมายที่
เกี่ยวข้องกับ อาทិ พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ
สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐, ร่าง พ.ร.บ.ควบคุมการส่งออกยุทธภัณฑ์ไปนอก
ราชอาณาจักร พ.ศ. (กท.), การพัฒนาขั้นตอนการอนุญาตการส่งออก และ การตรวจ
สัญญาในการขายแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) ของอัยการสูงสุด เป็นต้น

๓) การแก้ไขกฎหมายและส่งเสริมการพัฒนาการผลิตชิ้นส่วนสำคัญในประเทศ เช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์กระสุน มีการผูกขาด supplier และภาคเอกชนในประเทศไม่สามารถผลิตชิ้นส่วน Primer ได้เอง

๔) การเสนอ ร่าง พ.ร.บ.มาตรฐานทางทหาร พ.ศ.เพื่อพัฒนาระบบงานมาตรฐานทางทหารของไทย

๕) การพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างภาษีที่เอื้อต่อการประกอบการ และการส่งเสริมผู้ประกอบการ โดยใช้คลังทัณฑ์บน และ พื้นที่ปลอดอากร (FREE ZONE)

๖) การพัฒนา Supply chain ในการผลิตลำกล้องปืนในประเทศ และผลิตเหล็กที่มีคุณภาพสูง

๗) การสร้าง UAV มีอุปสรรคด้านพื้นที่ทดสอบ การมาตรฐาน และชิ้นส่วนสำคัญที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ จึงมีการเสนอแนะให้มีการพัฒนาห้องทดสอบมาตรฐาน และสนามทดสอบที่เกี่ยวข้อง และการผลิตชิ้นส่วนสำคัญในประเทศ

๔.๑.๒ กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม (วท.กท.)

๑) งบประมาณการวิจัยและพัฒนาการทหาร (งบประมาณการวิจัย) มีน้อยและจำกัด โดยพบว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของงบประมาณที่เสนอขอตั้งที่ได้จากการรวบรวมความต้องการงบประมาณการวิจัยจากเหล่าทัพ ควรจะมีแนวทางในการเพิ่มงบประมาณการวิจัยให้เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการของเหล่าทัพ เนื่องจากโครงการวิจัยในปัจจุบันใช้งบประมาณค่อนข้างสูงกว่าในอดีตที่ผ่านมา โดยอาจส่งผลทำให้โครงการวิจัยที่จะสามารถนำไปสู่การผลิตใช้งานในเหล่าทัพ มีจำนวนน้อย

๒) การจัดสรรงบประมาณการวิจัยที่ วท.กท. ได้รับมีแนวโน้มลดลง จึงควรสร้างความร่วมมือเพิ่มเติมกับหน่วยงานให้ทุนวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการวิจัย

๓) ผลงานวิจัยและพัฒนาที่สามารถนำไปสู่การผลิตใช้งานในเหล่าทัพ ยังมีจำนวนน้อย เนื่องจากยังขาดการสนับสนุนและส่งเสริมจากหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องของเหล่าทัพอย่างแท้จริง รัฐบาลและผู้บริหารระดับสูงของเหล่าทัพจึงควรจัดให้มีการทำแผนงานการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและพัฒนาไปสู่การผลิตใช้งานในอัตราของเหล่าทัพให้ชัดเจน โดยมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่สามารถประเมินค่าได้ รวมทั้งให้มีการประเมินผลการปฏิบัติตามแผนงานให้เกิดผลได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรม โดยให้นำมาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔) เหล่าทัพ ยังให้ความสำคัญกับการจัดซื้อยุทโธปกรณ์จากต่างประเทศ มากกว่าที่จะสนับสนุนให้มีการนำผลงานวิจัยและพัฒนา มาผลิตใช้งานทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ ทำให้ประเทศเสียดุลการค้า และไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามที่กำหนดไว้ในนโยบาย รัฐบาลและผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงกลาโหม ควรทำความตกลงกับผู้บัญชาการเหล่าทัพ ที่จะเสนอขอของบประมาณในการจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์จากต่างประเทศ โดยให้ปรับลดงบประมาณการจัดซื้อลงตามความเหมาะสม แล้วนำงบประมาณที่ปรับลดมาเพิ่มเป็นงบประมาณการวิจัย (สำหรับอาวุธยุทโธปกรณ์ที่สามารถวิจัยและพัฒนาได้เอง) โดยจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

๕) มีผลงานวิจัยและพัฒนาที่ถึงแม้ว่าจะผ่านการรับรองมาตรฐานทางทหารแล้ว และได้เตรียมงบประมาณเพื่อนำผลงานวิจัยดังกล่าวไปผลิตใช้งาน แต่ต่อมาได้ยกเลิกและส่งคืนงบประมาณดังกล่าว ไปจัดหาจากต่างประเทศแทนโดยการปรับแก้คุณสมบัติ (Specification) ของยุทโธปกรณ์นั้น ซึ่งเหล่าทัพไม่ควรให้มีการปรับแก้เงื่อนไข ขอบเขต และรายละเอียดของข้อกำหนด (Term of Reference: TOR) ในการจ้างผลิตผลงานวิจัยและพัฒนาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานตามที่ได้กำหนดไว้ เพื่อสร้างความเชื่อถือ เชื่อมั่น และศรัทธาต่อการปฏิบัติงานของเหล่าทัพ

๖) การรับรองมาตรฐานยุทโธปกรณ์ของเหล่าทัพและกระทรวงกลาโหม ยังมีข้อจำกัดบางประการ เนื่องจากไม่มีกฎหมายรองรับให้สามารถดำเนินการได้ เช่น การรับรองสายการผลิต และการรับรองงวดงานการผลิต (Lot) การผลิตหน่วยงาน

ด้านความมั่นคงจึงควรเร่งรัดการจัดทำและเสนอกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน ยุทธโรปกรณ์ เช่น (ร่าง) พระราชบัญญัติมาตรฐานยุทธโรปกรณ์ พ.ศ. เพื่อขยายขีดความสามารถในการรับรองมาตรฐานยุทธโรปกรณ์จากการวิจัยและพัฒนา อันเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามนโยบายของ รมว.กท.

๔.๑.๓ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)

๑) มอบให้กรมการปกครองหาแนวทาง การออกใบอนุญาตให้ได้ภายใต้กฎหมายที่มีอยู่หรือปรับปรุงกฎหมายให้อำนาจ สทป. ในการออกใบอนุญาตนี้แทน

๒) กรณีการขออนุญาตที่เกี่ยวข้องกับกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ต้องดำเนินการขออนุญาตจากหลายหน่วยงาน ซึ่งระยะเวลาในการดำเนินการค่อนข้างล่าช้า

๓) หากจะให้เกิดความคล่องตัวเกื้อกูลกันและสร้างสภาวะแวดล้อมที่ดีในการลงทุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ควรพิจารณาปรับปรุงเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศในการอนุมัติอนุญาตในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

๔) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

๕) กรมการปกครองควรมีแนวทางในการออกใบอนุญาตผลิตอาวุธปืนให้กับผู้ประกอบการภายในประเทศ หรือ ปรับปรุงกฎหมายโดยให้อำนาจ สทป. ในการออกใบอนุญาตนี้ให้แทน

๖) ควรพิจารณาปรับปรุงและเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศในการอนุมัติอนุญาตในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวเกื้อกูลและสร้างสภาวะแวดล้อมที่ดีในการลงทุนด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

๔.๑.๔ ภาคเอกชน

๑) ภาชีนำเข้าทางศุลกากร

การนำเข้าสินค้ายุทธภัณฑ์สำเร็จรูปจากต่างประเทศ ได้มีกำหนด

ให้สิทธิยกเว้นอากรขาเข้าตามพิกัด ๘๗๑๐ ฟรีอากร แต่การนำเข้าส่วนประกอบองค์ประกอบ เพื่อมาทำการผลิตและมาประกอบโดยใช้สิทธิ์ตามประกาศกรมศุลกากรประเภท ๑๓ ภาค ๔ หลังจากได้ชำระค่าภาษีนำเข้าเป็นสินค้ายุทธภัณฑ์ มีปัญหาขณะนำของออกจากท่าเรือ ไม่สามารถนำของออกจากท่าเรือได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตรวจปล่อยสินค้าออกจากท่าเรือ แจ้งว่า เป็นสินค้าที่มีพิกัดเฉพาะ ไม่สามารถใช้พิกัด ๘๗๑๐ จึงเป็นการสำแดงเท็จ และชำระค่าภาษีไม่ถูกต้อง จะต้องไปชำระภาษีเพิ่ม และเสียค่าปรับ นั้น

ภาคเอกชนขอเสนอให้ตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมการกำหนดมาตรการช่วยเหลือ เพื่อให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศสามารถใช้สิทธิ์ตามหลักเกณฑ์ของประกาศกรมศุลกากร ประเภท ๑๓ ภาค ๔ ได้

๒) การใช้สิทธิบริษัท SME

ด้วยทางกรมบัญชีกลาง ได้มีพระราชบัญญัติช่วยเหลือบริษัท SME ว่าด้วยการให้สิทธิบวกเพิ่ม ๑๐% แก่บริษัท SME ที่เข้าร่วมแข่งขันประกวดราคาในการประมูลของหน่วยงานราชการ ในกรณีโรงงานผู้ผลิตยุทธภัณฑ์ ซึ่งเป็นเรื่องอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศที่ต้องมีเทคโนโลยีสูง มีการลงทุนเครื่องจักรและเครื่องมือที่มีมูลค่าสูง ซึ่งเลยขั้นของการเป็นบริษัท SME เมื่อมีการแข่งขันประกวดราคาในหน่วยงานของกองทัพ ยุทธภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศ จึงมักสู้ราคาบริษัท SME ไม่ได้ ด้วยบริษัท SME มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า และมักเป็นผู้นำเข้ายุทธภัณฑ์จากต่างประเทศ โดยที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการโดยเปิดให้มีการแข่งขันอย่างเปิดกว้าง แต่ไม่ได้ตรวจสอบ ศักยภาพของผู้ประกอบการ ทำให้เกิดความเสียหายกับอุตสาหกรรมที่มีอยู่ และท้ายที่สุดกองทัพก็จะไม่ได้รับสินค้าที่มีคุณภาพ และไม่จูงใจให้ผู้ประกอบการภายในประเทศสนใจที่จะลงทุนขยายศักยภาพของโรงงานให้สูงกว่าระดับ SME

ดังนั้น ภาคเอกชนขอเสนอว่า ในกรณีการแข่งขันประกวดราคาประมูลยุทธภัณฑ์ในกองทัพต่าง ๆ ควรให้สิทธิบวกเพิ่ม ยุทธภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศได้ ๑๕% กรณีมีการแข่งขันกับสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ

๔.๒ สรุปข้อเสนอแนะ แนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ

๔.๒.๑ การปรับปรุงและทบทวนข้อกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

เสนอให้มีการปรับแก้ประกาศ พ.ร.บ. อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐, พ.ร.บ. โรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ร.บ. ควบคุมการส่งออกป้อนราชอาณาจักร ซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม พ.ศ. ๒๕๙๕ อาทิ การจดทะเบียนปืนที่ผลิตในประเทศ, การออกบทบัญญัติในการส่งออก และระยะเวลาการออกใบอนุญาตใช้เวลานานทำให้ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาส่งมอบอาวุธได้ เป็นต้น ซึ่งกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้นถูกบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน จึงควรมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศ และเศรษฐกิจ

จากกรณีปัญหาปืนที่เข้าชาย พ.ร.บ. ควบคุมยุทธภัณฑ์ฯ สามารถขออนุญาตได้ที่กรมการอุตสาหกรรมทหาร ขณะที่ปืนที่เข้าชาย พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ เช่น ปืนพก ปัจจุบันมีการนำเข้าจากต่างประเทศอย่างเดียว โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบคือ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ยังไม่เคยออกใบอนุญาตผลิต และเมื่อมีการเสนอขอใบอนุญาตฯ ก็ยังไม่สามารถดำเนินการให้ได้

จึงมีการเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา ดังนี้ (๑) ให้กรมการปกครองหาแนวทางการออกใบอนุญาตให้ได้ภายใต้กฎหมายที่มีอยู่ หรือ ปรับปรุงกฎหมายให้อำนาจ สทป. ในการออกใบอนุญาตนี้ให้แทน (๒) กรณีการอนุมัติอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ต้องดำเนินการขออนุญาตจากหลายหน่วยงาน และ (๓) เพื่อให้เกิดความคล่องตัวเกื้อกูลและสร้างสภาวะแวดล้อมที่ดีในการลงทุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ควรพิจารณาปรับปรุงเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศในการอนุมัติอนุญาตในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

ขณะที่ภาคเอกชนจะให้ความสำคัญกับการตรวจสอบความถูกต้องของระเบียบปฏิบัติในการนำเข้าและส่งออกยุทธภัณฑ์ การจัดเก็บภาษี การกำหนดมาตรการช่วยเหลือและการให้สิทธิบวกเพิ่ม ยุทธภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศตามหลักเกณฑ์ของประกาศกรมศุลกากร เป็นประเด็นสำคัญ

๔.๒.๒ ลดต้นทุนในการผลิตโดยลดการนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศ

เนื่องจากสัดส่วน Local content น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ทำให้ใช้มาตรการภาษีศุลกากรบางอย่างไม่ได้ ผู้ประกอบการที่อยู่ในช่วงของการพัฒนา วิจัย และการขายเชิงพาณิชย์ยังมีสัดส่วนต่ำ ทำให้ชิ้นส่วนบางอย่างยังคงจำเป็นต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ กท.ควรส่งเสริมการพัฒนาการผลิตชิ้นส่วนสำคัญในประเทศ เช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์กระสุน มีการผูกขาด supplier และภาคเอกชนในประเทศไม่สามารถผลิตชิ้นส่วน Primer ได้เอง และ การพัฒนา Supply chain ในการผลิตล้ากล้องปืนในประเทศ และผลิตเหล็กที่มีคุณภาพสูงภายในประเทศ นอกจากนี้ควรทบทวนและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และมาตรการทางภาษี ระหว่าง กระทรวงกลาโหมและกระทรวงการคลัง เพื่อลดภาระการชำระภาษีและการปฏิบัติตามระเบียบของผู้ประกอบการ ในการนำเข้า และส่งออกชิ้นส่วนและยุทธภัณฑ์

๔.๒.๓ สนับสนุนนโยบายและการจัดหายุทธโปกรณ์ของกองทัพให้ใช้ยุทธโปกรณ์ที่ผลิตในประเทศไทย

ภาครัฐควรสนับสนุนนโยบายชดเชยการนำเข้ายุทธโปกรณ์ (Defence Offset) และประกาศใช้อย่างชัดเจน อุตสาหกรรมป้องกันประเทศควรมีการกำหนดเป้าหมายของการผลิตและการบรรจุใช้งานในอัตราของเหล่าทัพ กองทัพควรพิจารณาให้มีการผลิตยุทธโปกรณ์ได้ภายในประเทศ เพื่อลดการนำเข้าและเสริมสร้างความมั่นคง

กระทรวงกลาโหมควรมีบทบาทในการกำหนดแนวทาง/ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อสนับสนุน ควบคุม และส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศแทนการเป็นผู้ผลิตเอง พร้อมทั้งจัดตั้งหน่วยงานนิติบุคคลเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนการขายผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่ผลิตขึ้นโดยกระทรวงกลาโหม

ให้มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีลักษณะเฉพาะตามกฎหมาย มีการดำเนินการรูปแบบเดียวกับเอกชน คือ เป็นการดำเนินการในเชิงพาณิชย์ที่มียุทธศาสตร์และการตัดสินใจที่แตกต่างออกไปจากการบริหารงานในระบบราชการ และช่วงเวลา Product Life Cycle ๒-๕ ปี ควรให้ต่ออายุแบบปีต่อปี และลดระยะเวลาในการขายผ่านวิธีรัฐต่อรัฐ (G to G)

๔.๒.๔ ด้านการรับรองมาตรฐานยุโรปกรณีของเหล่าทัพและกระทรวงกลาโหม

เนื่องจากการรับรองมาตรฐานยุโรปกรณีของเหล่าทัพและกระทรวงกลาโหม ยังมีข้อจำกัด เนื่องจากไม่มีกฎหมายรองรับให้สามารถดำเนินการได้ เช่น การรับรองสายการผลิต และการรับรองงวดงานการผลิต (Lot) การผลิต หน่วยงานด้านความมั่นคงจึงควรเร่งรัดการจัดทำและเสนอกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานยุโรปกรณี เช่น (ร่าง) พระราชบัญญัติมาตรฐานยุโรปกรณี พ.ศ. เพื่อขยายขีดความสามารถในการรับรองมาตรฐานยุโรปกรณีจากการวิจัยและพัฒนา อันเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศตามนโยบายของ รมว.กท. รวมทั้ง การสร้าง UAV การสร้าง UAV มีอุปสรรคด้านพื้นที่ทดสอบ การมาตรฐาน และชิ้นส่วนสำคัญที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ จึงมีการเสนอแนะให้มีการพัฒนาห้องทดสอบมาตรฐาน และสนามทดสอบที่เกี่ยวข้อง และการผลิตชิ้นส่วนสำคัญในประเทศ รวมทั้ง การผลิตโดรน กสทช. ควรมีเกณฑ์มาตรฐานรองรับการใช้งานทั่วไปของโดรน เช่น ความแข็งแรง ความปลอดภัย เนื่องจากปัจจุบันให้การรับรองคลื่นความถี่ในการควบคุมโดรนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น นอกจากนี้ ควรส่งเสริมและขยายผลในการนำผลงานวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมทางทหารที่ผ่านการรับรองมาตรฐานทางทหารไปสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์ด้านความมั่นคงและเชิงพาณิชย์ต่อไป

๔.๒.๕ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและสร้างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ

ปัจจุบันมีผู้ประกอบการยื่นความประสงค์ที่จะเข้าร่วมวิจัย พัฒนา และสร้างสายการผลิตร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ จึงควรขยายการบูรณาการความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนาระหว่างเหล่าทัพ กับสถาบันการศึกษา ภาครัฐ และภาคเอกชนเพิ่มเติมเพื่อการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และผลิตนวัตกรรมด้านการป้องกันประเทศ พร้อมทั้งสร้างผู้เชี่ยวชาญรุ่นใหม่ให้กับสายงานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมากขึ้น นอกจากนี้ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการทหารให้เหมาะสมกับความต้องการของกองทัพ

๔.๒.๖ ด้านการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของภาคเอกชน และการพัฒนาในเชิงพาณิชย์

ผลักดันให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศสามารถใช้สิทธิพื้นที่ปลอดอากร (Free Zone) ได้ การพิจารณาการเก็บอากรนำเข้าวัตถุดิบจากผู้ผลิต และตัวแทนจำหน่ายอากรไม่เป็นธรรม ขอรับการชดเชยอากรสำหรับการส่งออกยุทธภัณฑ์ เป็นร้อยละ ๑๐ การยกเลิกสิทธิ SME การพิจารณากลไกให้กับผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนหรือสินเชื่อได้สะดวกมากขึ้น (เงินกู้ดอกเบี่ยต่ำ) รวมถึงการมีกองทุนหรือสถาบันการเงินเข้ามาร่วมเป็นหุ้นส่วนในการเสนอการให้บริการทางการเงินกับผู้ซื้อ

ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหลัก ซึ่งมีความเข้มแข็งในแง่ขององค์กรทางธุรกิจและเหมาะสมกับการแข่งขันกับคู่แข่งทางการค้าอื่น ๆ ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศเป็น “อุตสาหกรรมเป้าหมายที่ ๑๑” (S - Curve 11)

การส่งเสริมการขายด้วยเงินทุนหมุนเวียนจากขีดความสามารถของโรงงานใน กท. ที่ดำเนินงานเพื่อผลิตยุทธโปกรณ์และมีขีดความสามารถการผลิตส่วนเหลือ ได้มีตัวอย่างการขายกระสุนและลูกระเบิดอากาศให้กองทัพสิงคโปร์ ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จากขีดความสามารถการผลิตส่วนเหลือ และเพิ่มช่องทาง

ในการหารายได้ให้กับรัฐ ทั้งนี้ ศอพท. อยู่ระหว่างการทบทวนกฎระเบียบ วิธีการขาย และแนวทางการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการขายผลิตภัณฑ์ไปยังต่างประเทศด้วยเงินทุนหมุนเวียนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยเฉพาะในส่วนของ การขายเชิงรุก การร่างสัญญา การทดสอบคุณภาพ การขนส่ง การบริหารสัญญา และการบริการ นอกจากนี้ ควรแสวงหาโอกาสในการทำตลาดและค้าขายต่างประเทศ โดยการประสานความร่วมมือกันระหว่าง กระทรวงกลาโหมกับภาคเอกชน เพื่อ การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศร่วมกัน

๔.๒.๗ ส่งเสริมการพัฒนากิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในเชิงพาณิชย์

(๑) กรอบการพัฒนากิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทย โดย กท. มีบทบาทหลักในการพัฒนางานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ด้วยการพัฒนายุทธโธปกรณ์หลักเพื่อสนับสนุน ความพร้อมรบให้กับกองทัพ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการการใช้ผลิตภัณฑ์ของโรงงาน ในสังกัดกระทรวงกลาโหมและการนำผลงานวิจัยสู่การผลิตใช้ในราชการ สำหรับการสนับสนุนกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในเชิงพาณิชย์ ซึ่งเป็นการสนับสนุน สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ เป็นการทำงานเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งสร้างปัจจัยที่เอื้อให้เอกชนดำเนินกิจการ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ดังนั้นผลลัพธ์ของการดำเนินกิจการของโรงงานใน สังกัด กท. ควรมุ่งเน้นไปที่มูลค่าของงบประมาณที่ กท. สามารถประหยัดได้จาก การผลิตในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า เพราะการคิดความคุ้มค่าจากกำไรของ ผลประกอบการของโรงงานอาจจะไม่เป็นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้ซื้อและผู้ผลิตเป็น กท. ด้วยกันทั้งสองฝ่าย ดังนั้นกำไรที่สูงขึ้นจึงเกิดจาก การตั้งงบประมาณที่สูงขึ้นของเหล่าทัพ แม้ว่ากำไรจะถูกนำเข้าระบบของเงินทุน หมุนเวียนก็ต้องนำไปใช้จ่ายในงบประมาณถัดไป หรือรอนำส่งคืนกรมบัญชีกลาง เป็นต้น ทำให้กำไรหรือรายได้ที่สูงขึ้นไม่ได้ถูกนำไปหมุนในระบบ เว้นแต่

การขายสินค้าให้ต่างประเทศ การทำกำไรสูง ๆ จึงจะเป็นประโยชน์เพราะมีเม็ดเงินไหลเข้าประเทศ

(๒) การส่งเสริมงานวิจัยสู่การผลิตใช้ในราชการ เช่น การจัดทำโครงการผลิตอาวุธปืนเพื่อส่งมอบให้เหล่าทัพและส่วนราชการพลเรือนในประเทศใช้งาน โดยจัดทำเป็นโครงการต่อเนื่องผูกพัน เป็นระยะเวลา ๓ ปี (ปี ๖๙-๗๑)

บทที่ ๕

บทสรุป

บทที่ ๕

บทสรุป

จากการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ ประเด็นที่สำคัญที่สุดในการบูรณาการความร่วมมือในการสนับสนุน พัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้เป็นรูปธรรมชัดเจนที่สุด คือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย เนื่องจากที่ผ่านมา การดำเนินนโยบายแบบต่างคนต่างทำไม่อาจทำให้งานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของชาติได้ สามารถสรุปปัญหาการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ ดังนี้

๕.๑ สรุปปัญหาการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ

สรุปปัญหา จากการรวบรวมปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ พบว่า ประเด็นปัญหาหลักยังคงเป็นการขาดนโยบายที่ชัดเจนและสอดคล้องกันทั้งระบบ กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับที่ใช้อยู่ ไม่ตอบรับกับสถานการณ์ปัจจุบัน มาตรการทางภาษี การขาดมาตรฐานของยุทธโศปกรณ์ การขาดแคลนบุคลากรที่ชำนาญเฉพาะทาง ขาดความประสานกันทั้งระบบ ข้อจำกัดด้านงบประมาณ สนับสนุนการลงทุน การวิจัยและพัฒนา จึงทำให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทยไม่สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหม ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ ที่มุ่งสู่การพัฒนาตอบสนองความต้องการของกองทัพไทยและพันธมิตรอาเซียน กำหนดเป้าหมายให้กระทรวงกลาโหม มีขีดความสามารถผลิตอาวุธ

ยุทธโธปกรณ์เพื่อความพร้อมในการรบ รวมถึงสนับสนุนให้ภาคเอกชนดำเนินกิจการ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อการผลิตยุทธโธปกรณ์สำหรับการใช้เองภายใน กองทัพและจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพื่อการผลิตในเชิงการพาณิชย์

๕.๒ ข้อเสนอแนะการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสนับสนุน การเตรียมความพร้อมของกองทัพ

จากการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกัน ประเทศสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ ประเด็นที่สำคัญที่สุดในการ บูรณาการความร่วมมือในการสนับสนุนพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้เป็น รูปธรรมชัดเจนที่สุด คือ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย เนื่องจากที่ผ่านมาการดำเนิน นโยบายแบบต่างคนต่างทำ ไม่อาจทำให้งานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศบรรลุ เป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของชาติได้ สามารถ สรุปข้อเสนอแนะเป็นด้านต่าง ๆ ได้ ๓ ด้าน ดังนี้

(๑) **ข้อเสนอแนะด้านนโยบายภาครัฐ** หากพิจารณาจากยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินการระดับต่าง ๆ ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ มี แนวทางที่ต้องการให้เกิดการสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศใน ประเทศไทยที่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ เช่นเดียวกับหลายประเทศในภูมิภาค แต่ในระดับปฏิบัติการยังไม่มี ความชัดเจนหรือข้อกำหนดที่บังคับอย่างเป็นรูปธรรม หากต้องการให้อุตสาหกรรมป้องกันประเทศเติบโต รัฐควรออกข้อกำหนดหรือ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดให้การจัดหายุทธโธปกรณ์เข้าประจำการต้อง เริ่มจากการจัดหาผู้ผลิตในประเทศก่อน เมื่อมีความเชื่อมั่นจากผู้ใช้งานในประเทศ แล้ว จึงพัฒนาการผลิตไปสู่การส่งออกในเชิงพาณิชย์ต่อไป อีกทั้งควรแก้ไขกฎหมาย และข้อบังคับอื่น ๆ ที่สร้างข้อจำกัดในการดำเนินการและไม่สอดคล้องกับบริบทของ สถานการณ์ในปัจจุบัน กรณีที่มีความจำเป็นต้องจัดหายุทธโธปกรณ์จากต่างประเทศ ต้องกำหนดให้ใช้นโยบายชดเชยการนำเข้ายุทธโธปกรณ์ (Defence Offset Policy) อย่างเป็นรูปธรรม

(๒) ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยและพัฒนา ควรมีมาตรการหรือนโยบายเพื่อสนับสนุนการวิจัยในภาคเอกชน รวมถึงการนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักรเพื่อการผลิตในประเทศ อาทิ การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีในการนำเข้าวัตถุดิบที่สำคัญหรือจำเป็นต่อการผลิตเพื่อส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมภายในประเทศ ขณะที่การวิจัยและพัฒนาในภาครัฐ ควรเพิ่มงบประมาณในการสนับสนุนงานวิจัย โดยเฉพาะในงานวิจัยที่สามารถพัฒนาไปสู่เชิงพาณิชย์ได้ พร้อมกับการกำหนดทิศทางในการวิจัยและพัฒนา รวมถึงการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่เข้มแข็ง ด้วยแผนความร่วมมือด้านความมั่นคง

(๓) ข้อเสนอแนะด้านการผลิตเชิงพาณิชย์ การวิจัยและพัฒนาเพื่อที่จะไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ได้นั้น ควรเริ่มต้นจากการกำหนดนโยบายการวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน และจัดทำแผนดำเนินการที่ทันต่อความต้องการใช้งานของผู้ใช้ มีการสรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการพาณิชย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานต่าง ๆ เปิดรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางความร่วมมือที่จะสร้างประโยชน์แก่ทุกฝ่าย พร้อมกับการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมในระยะยาว เพื่อการดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน สร้างความเชื่อมั่นและขีดความสามารถด้วยการรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี องค์ความรู้ต่าง ๆ จากมิตรประเทศหรือการดำเนินนโยบายการชดเชย (Offset) หรือนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่มีเงื่อนไขแบบตรงไปตรงมา และตอบสนองด้วยรูปแบบการพัฒนาประเทศ เพิ่มข้อตกลงระหว่างรัฐบาลและบริษัทผู้ค้าอาวุธต่างชาติ เป็นการสร้างผลประโยชน์ในการจัดหายุทโธปกรณ์ให้กับประเทศผู้ซื้อ เป็นการดำเนินการของการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยผลักดันให้นโยบาย offset เกิดขึ้นเพื่อชดเชยเงินงบประมาณให้กับผู้ซื้อ อีกทั้งยังควรมีการกำหนดแผนการดำเนินงานที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน ทั้งในมิติความยั่งยืนด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคง เพื่อสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งหมายถึงว่า ประเทศไทยต้องสามารถมีอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเป็นของตนเองเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับ

ประเทศในระยะยาว ดำเนินการนโยบายเพื่อตอบสนองเป้าหมายของชาติ กระตุ้น การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ เสริมสร้างกระบวนการรับรู้ความเข้าใจเพื่อให้เกิด กลไกที่สอดคล้องต่อการดำเนินการ เมื่อมีความมั่นคง มีแผนนโยบายที่สอดคล้องกับ กลไกการสร้างความร่วมมือแล้ว ย่อมส่งผลให้การดำเนินการด้านอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากจุดมุ่งหมายที่ภาครัฐพยายามส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกัน ประเทศให้เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นเพราะอุตสาหกรรมป้องกัน ประเทศเป็นโครงสร้างพื้นฐานและหลักประกันทางด้านความมั่นคงของประเทศ ต่อความพร้อมรบของกองทัพในด้านยุทธโปกรณ์และขีดความสามารถในการพึ่งพา ตนเอง การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศจึงถูกยกให้เป็นวาระสำคัญที่บรรจุ ไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เมื่อพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ในการผลักดันสู่การ เป็นอุตสาหกรรมเป้าหมาย ก็พบว่า ประเทศไทยมีศักยภาพในการคิดค้นเทคโนโลยี ใหม่ ๆ ด้านการป้องกันประเทศได้ไม่น้อยหน้าชาติอื่นในภูมิภาค หากอุตสาหกรรม ป้องกันประเทศสามารถกลายเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศได้ ย่อมจะ ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ หากอุตสาหกรรม ด้านนี้สามารถพัฒนาและเติบโตได้ ประเทศชาติจะประหยัดเงินในการนำเข้าอาวุธ ยุทธโปกรณ์ ตลอดจนเทคโนโลยีป้องกันประเทศใหม่ ๆ จากต่างประเทศได้มหาศาล

บรรณานุกรม

- กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม. (๒๕๖๗). **ข้อมูลการวิจัยพัฒนาและมาตรฐานทางทหารของกระทรวงกลาโหม**. เอกสารประกอบบทความทางวิชาการของคณะอนุกรรมการธิการ ตสร.
- กระทรวงกลาโหม. (๒๕๖๖). **แต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหม** (ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๖ เลขที่คำสั่ง ๑๙๐/๖๖)
- กานต์ กุลหิรัญ. (๒๕๖๖), **แนวทางการสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี**. เอกสารวิจัย. หลักสูตรหลักประจำ วิทยาลัยการทัพบก ปีการศึกษา ๒๕๖๖. วิทยาลัยการทัพบก.
- **การประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐** เมื่อ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐. มติคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก.
- **ซีพีพีเอ็นพีเค็ม, กมลพร กัลยาณมิตร, สติตย์ นิยมญาติ, ทศนีย์ลักขณาภิชนชัย.** (๒๕๖๕), **กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศไทย (Strategy for the Development of the National Defense Industry of Thailand)**. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น : ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ (๒๕๖๕) : พฤษภาคม-สิงหาคม.
- **แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและพัฒนาสู่อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหม**. หนังสือ สป. ที่ ต่อ กท ๐๒๑๔/๑๕๓๕ ลง ๙ มี.ย. ๖๓
- **ประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (๒๕ เม.ย. ๖๒)**. **การกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก**. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๖, ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒, หน้า ๓๘

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ป้องกันประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๘๐) กระทรวงกลาโหม
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม). (๒๕๖๖, มีนาคม ๗). ราชกิจจานุเบกษา, ๑๔๐(พิเศษ ๕๑ง)
- โพสต์ POST TODAY. (๒๕๖๐). ย้อนรำลึกพระราชดำรัสของในหลวง ร.๙ ที่สภาองเกรส กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา. สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗, จาก <https://www.posttoday.com/international-news/522000>
- ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐). (๒๕๖๑, ตุลาคม ๑๓). ราชกิจจานุเบกษา, ๑๓๕(๘๒ก)
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐. (๒๕๖๐, เมษายน ๖). ราชกิจจานุเบกษา, ๑๓๔(๔๐ก), ๑๗
- ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร. (๒๕๖๗). การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของเหล่าทัพ. เอกสารประกอบบทความทางวิชาการของคณะอนุกรรมการ ตสร.
- สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ. (๒๕๖๗). ข้อมูลการวิจัยพัฒนาและมาตรฐานทางทหารของกระทรวงกลาโหม. เอกสารประกอบบทความทางวิชาการของคณะอนุกรรมการ ตสร.
- หิรัญ กุลหิรัญ. (๒๕๖๗). การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ. การสัมภาษณ์ ประธาน บริษัทชัยเสรี เม็ททอล แอนด์ รีบเบอร์ จำกัด.

ภาพประกอบการเข้าสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูล

ครั้งที่ ๑

วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ คณะนักวิชาการเข้าสัมภาษณ์ผู้อำนวยการศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร เรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ” โดยมี พล.อ.วรพงษ์ ส่องเนตร รองประธานคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐคนที่หนึ่ง และประธานคณะอนุกรรมการ ตสร. เป็นประธาน ณ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร ชั้น ๘ อาคารสำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม (ศรีสมาน) จังหวัดนนทบุรี

ครั้งที่ ๒

วันศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗ คณะนักวิชาการ เข้าสัมภาษณ์คณะผู้แทนของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) เรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของกองทัพ” โดยมี พล.อ. วรพงษ์ สงวนเนตร รองประธานคณะกรรมการทหารและความมั่นคงของรัฐคนที่หนึ่ง และประธานคณะอนุกรรมการ ทสร. เป็นประธาน ณ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ห้องราชเสนีพิทักษ์ ชั้น ๑๐ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ จังหวัดนนทบุรี

ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๖๒ ถนนวิภาวดีรังสิต
แขวงดินแดง เขตดินแดง
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๐๒-๒๗๕-๕๗๑๔
www.sscthailand.org